

**STTK:n
Toimihenkilöbarometri
2007**

STTK:N TOIMIHENKILÖBAROMETRI 2007

1	YLEISTÄ	4
1.1	Taustatietoja	4
1.2.	Tilanne työmarkkinoilla	7
2	PALVELUSSUHTEET	7
2.1	Määräaikaiset ja tilapäiset palvelussuhteet	8
3	TYÖAIKA	9
3.1	Ylityöt	9
3.2	Yliötiden korvaaminen	11
3.3	Työaikapankki	12
4	PALKKAUS	12
4.1	Palkkauksen perusteet	14
5	AMMATILLINEN KOULUTUS	14
6	LUOTTAMUSTEHTÄVÄT	14
7	OLOSUHTEET TYÖPAIKALLA	15
7.1	Työn rasittavuus	15
7.2	Tyytyväisyys työpaikan asioihin	16
7.3	Aloitekäytäntö työpaikoilla	16
7.4	Työpaikan pysyvyys	17
8	AMMATTIYHDISTYSLIIKE	17
8.1	Palkansaajakeskusjärjestöt jäsenistön etujen ajajina	17
8.2	STTK jäsenistön etujen ajajana	19
8.3	STTK:n edunvalvonta tulevaisuudessa	20
8.4	Mielikuvat STTK:sta	21
9.	LAKISÄÄTEINEN TYÖELÄKETURVA	21
10	JULKISET PALVELUT	22
11	TYÖN JA PERHE-ELÄMÄN YHTEENSOVITTAMINEN	23
12	ULKOMAALAISTAUSTAISET TYÖNTEKIJÄT	24
13	ASUMINEN	24
13.1	Muutto työn perässä	24
14	EDUSKUNTAVAALIT JA HALLITUKSEN TOIMINTA	25
14.1	Puoluekannatus	25
15	TYÖMARKKINANEUVOTTELUIHIN LIITTYVÄT TAVOITTEET ..	26
16	YHTEENVETO.....	27
	Taulukkuuettelo.....	30
	Kuvioluettelo	30
	Kyselylomake.....	31

1 YLEISTÄ

STTK:n järjestykseltään kuudes Toimihenkilöbarometri tehtiin keväällä 2007. Barometrikyselyn avulla kerätään tietoa järjestön päätöksenteon ja toiminnan tueksi. Toistuvilla kysymyksillä saadaan tietoa jäsenistön mielipiteiden, asenteiden ja aseman kehittymisestä. Aiemmat kyselyt ovat vuosilta 1997, 1999, 2001, 2003 ja 2005.

Vuoden 2007 lomakkeella oli kysymyksiä palkkauksesta, lakisääteisestä työeläketurvasta, ylitöistä, luottamustehtävistä, aloitekäytännöstä työpaikoilla, työoloista ja työssä jaksamisesta. Kysymyksiä oli myös työnantajan järjestämästä koulutuksesta, työn ja perhe-elämän yhteensovittamisesta ja asumisesta sekä suhtautumisesta työpaikan ulkomaalaistaustaisiin työntekijöihin. Vastaajia pyydettiin arvioimaan sekä julkisten palveluiden laatua että saatavuutta. Haluttiin selvittää miten palkansaajajärjestöt, erityisesti STTK ovat vastaajien mielestä onnistuneet edunvalvonnassa. Työmarkkinaneuvotteluihin liittyvistä asioista oli useita kysymyksiä, mukana oli myös eduskuntavaalien jälkeisen hallituksen toiminnan painopisteisiin liittyvä kysymys.

Kysely suoritettiin edellisten kyselyiden tapaan postikyselyinä. Kyselyyn valittiin mukaan jokaisesta jäsenjärjestöstä joka 120:s järjestön jäsenrekisterin mukaan työssä tai työttömänä ollut jäsen. Kaikkiaan postitettiin 3597 lomaketta. Määräaikaan mennessä palautettiin 1625 lomaketta ja vastausprosentiksi saadaan 45. Lomakkeita palautettiin selvästi aktiivisemmin kuin edellisessä kyselyssä. Silloin 40 % vastasi kyselyyn.

Tilastollisin menetelmin on selvitetty miten vastaukset vaihtelevat taustamuuttujien suhteen. Taustamuuttujina on käytetty asiasta riippuen sukupuolta, ikää, asuinpaikkaa, palvelussuhteen lajia, työsuhteen lajia, työnantajasektoria ja toimialaa. Kaikki tekstissä mainitut erot eri ryhmien välillä ovat tilastollisesti merkitseviä.

1.2 Taustatietoja

Taulukkoon 1 on kerätty taustatietoja vastaajista.

Kyselyyn vastanneista yli 70 prosenttia (72 %) oli naisia. Naisten keski-ikä oli 46,6 vuotta ja miesten keski-ikä 46,2 vuotta. Joka toinen vastaaja oli täyttänyt 48 vuotta. Neljä kymmenestä oli 35-49 -vuotiaita, alle 35-vuotiaiden osuus oli 16 prosenttia, neljä kymmenestä (44 %) oli vähintään 50-vuotias, seitsemän sadasta oli täyttänyt 60 vuotta.

Vastanneista kuusi kymmenestä (62 %) oli naimissa, 16 % eli avoliitossa. Miehistä 6 prosenttia oli eronneita tai leskiä, eronneiden tai leskenä asuvien naisten osuus oli 13 prosenttia. Joka toisen kotona asui lapsia. Joka kolmannella oli huollettavanaan 7-17-vuotiaita lapsia. Vajaa kymmenesosalla kotona asui alle 3-vuotiaita lapsia, useammalla kuin yhdellä kymmenestä (13 %) kotona asui 18 vuotta täyttäneitä lapsia.

Lähes joka toisella vastaajalla (48 %) oli peruskoulutuksenaan vähintään ylioppilastutkinto.

Joka kolmas (36 %) oli suorittanut opistotasaisen ammatillisen tutkinnon, 14 prosenttia oli hankkinut itselleen ammatillisen tutkinnon, 14 prosentilla oli ammattikorkeakoulututkinto.

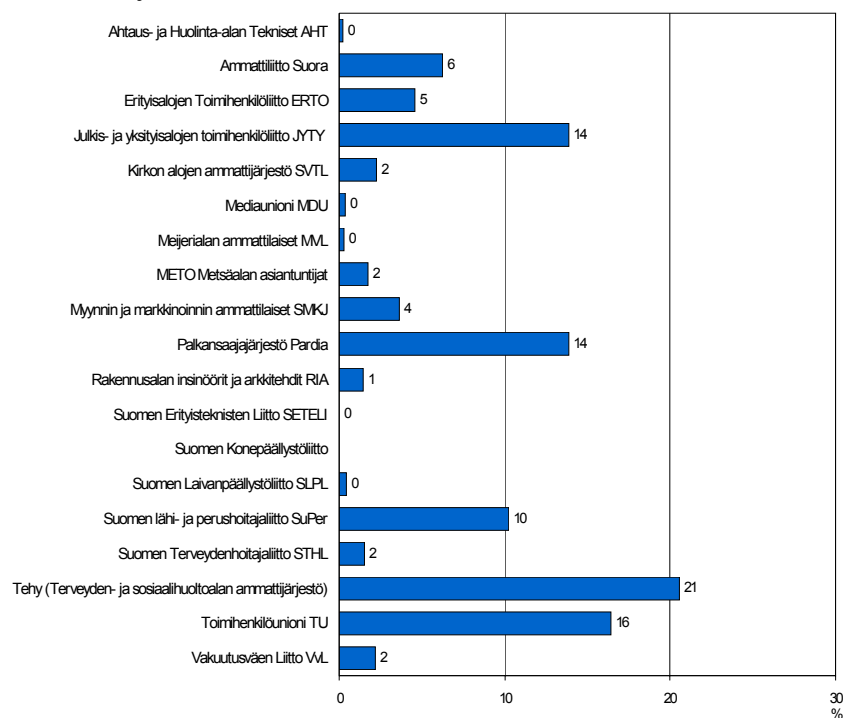
Pääkaupunkiseudulla eli Helsingissä, Espoossa, Vantaalla tai Kauniaisissa asui vajaa viidennes (19 %) vastaajista, muualla Etelä-Suomen läänissä asuvia oli yksi viidestä (21 %). Kolmanneksella (36 %) asuinkunta oli Länsi-Suomen läänissä. Yksi kymmenestä vastaajasta oli Oulun läänistä (9 %) tai Lapin läänistä (4 %). Vajaa viidennes (18 %) asui haja-asutusalueella, 44 prosenttia asui kaupunkimaisessa asuinympäristössä ja vajaa 40 prosenttia asui muussa taajamassa.

Taulukko 1. Taustatietoja vastaajista, %.

	Yhteensä	Miehet	Naiset
Sukupuoli, %	100	28	72
Keski-ikä	46	46	47
<i>Ikä, %</i>			
Alle 35-vuotiaat	16	14	16
35-49 -vuotiaat	40	45	39
50-vuotiaat tai vanhemmat	44	40	45
<i>Siviilisääty, %</i>			
Naimisissa	62	69	59
Avoliitossa	16	17	16
Eronnut tai leski	11	6	13
Naimaton	11	8	11
<i>Peruskoulutus, %</i>			
Kansa- tai kansalaiskoulu	14	20	12
Peruskoulu tai keskikoulu	38	36	39
Ylioppilas tai enemmän	48	45	49
<i>Ammatillinen koulutus, %</i>			
Ei ammattikoulua eikä yli 3 kk:n ammattikurssia	5	5	5
Ammattialan erikoiskursseja (vähintään 3 kk)	7	9	6
Ammatillinen oppilaitos, toisen asteen koulutus, ammattikoulu tai vastaava	18	14	19
Ammatti- tai erikoisammattitutkintotutkinto	14	14	14
Opistotaso	36	32	37
Ammattikorkeakoulututkinto	13	15	13
Yliopisto- tai korkeakoulututkinto	5	6	4
Muu	3	5	2
<i>Asuinlääni, %</i>			
Pääkaupunkiseutu	19	19	19
Muu Etelä-Suomen lääni	21	22	21
Länsi-Suomen lääni	36	36	35
Itä-Suomen lääni	11	11	11
Oulun lääni	9	8	10
Lapin lääni	4	4	4

Kuviosta 1 selviää vastaajat jäsenliitoittain.

Kuvio 1. Kyselyyn vastanneet jäsenliitoittain, %.

Vastaajat kuuluivat yhdeksääntoista eri liittoon. Viidesosa (21 %) oli Terveyden- ja sosiaalihuoltoalan Tehyn jäseniä. Seuraavaksi eniten vastaajia oli Toimihenkilöunioni TU:sta (16%), Palkansaajajärjestö Pardiaan kuului 14 prosenttia vastaajista, Julkis- ja yksityisalojen toimihenkilöliittoon JYTYyn kuului myös 14 prosenttia vastaajista. Joka toinen oli ollut liittonsa jäsenenä vähintään 17 vuotta. Viidesosa oli liittynyt liittoon 2000-luvun puolella.

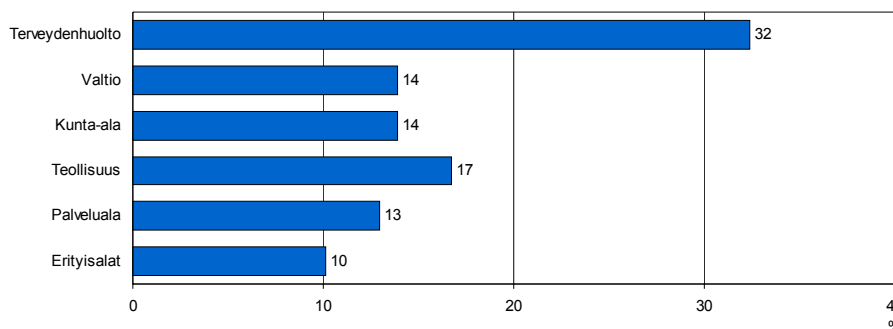
Jäsenliitot luokitellaan kuuteen eri toimialaan (Taulukko 2).

Taulukko 2. Jäsenliitot toimialoittain, %.

Toimiala	lkm	%
<i>Terveydenhuolto</i>	554	32,4
Suomen lähi- ja perushoitajaliitto SuPer	166	10,2
Suomen Terveydenhoitajaliitto STHL	25	1,5
Tehy (Terveyden- ja sosiaalihuoltoalan ammattijärjestö)	333	20,5
<i>Valtio</i>	225	13,9
Palkansaajajärjestö Pardia	225	13,9
<i>Kunta-ala</i>	225	13,9
Julkis- ja yksityisalojen toimihenkilöliitto JYTY	225	13,9
<i>Teollisuus</i>	271	16,7
Toimihenkilöunioni TU	266	16,4
Meijerialan ammattilaiset MVL	5	0,3
Suomen Konepäälystöliitto	0	0,0
<i>Palveluala</i>	210	13,0
Ammattiliitto Suora	101	6,2
Erytisalojen Toimihenkilöliitto ERTO	74	4,6
Vakuutusväen Liitto VvL	35	2,2
<i>Erytysalat</i>	164	10,1
Ahtaus- ja Huolinta-alan Tekniset AHT	3	0,2
Kirkon alojen ammattijärjestö SVTL	36	2,2
Mediaunioni MDU	6	0,4
METO Metsäalan asiantuntijat	28	1,7
Myynnin ja markkinoinnin ammattilaiset SMKJ	59	3,6
Rakennusalan insinöörit ja arkkitehdit RIA	24	1,5
Suomen Erytisteknisten Liitto SETELI	1	0,1
Suomen Laivanpäälystöliitto SLPL	7	0,4
<i>Yhteensä</i>	1619	100,0
Ei tietoa	6	

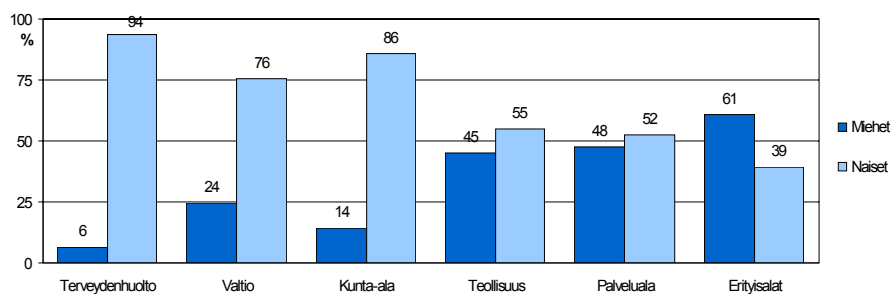
Kuvioon 2 on piirretty vastaajien toimialajakauma. Kolmannes vastaajista työskenteli terveydenhuollossa. Teollisuudessa työskentelevien osuus on laskenut vuoden 2005 20 prosentista 17 prosenttiin.

Kuvio 2. Vastaajat toimialoittain, %.

Miesten ja naisten osuudet vaihtelivat toimialoittain (Kuvio 3). Terveydenhuollossa työskentelevistä yli 90 prosenttia oli naisia, kunta-alalla naisten osuus jäi niukasti alle 90 prosenttiin. Valtiollakin naisten osuus oli selvästi miesten osuutta suurempi. Teollisuudessa ja palvelualoilla useampi kuin joka toinen oli nainen. Vain erityisaloilla miesten osuus oli selvästi naisten osuutta suurempi.

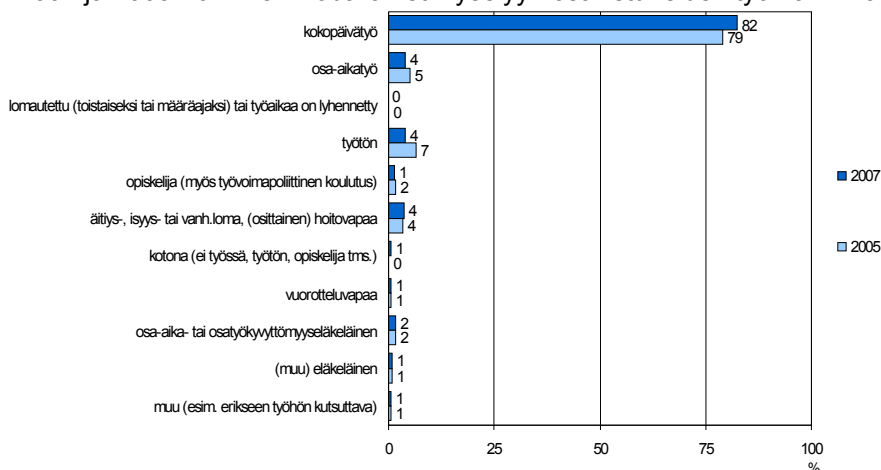
Kuvio 3. Miehet ja naiset eri toimialoilla, %.

1.2 Tilanne työmarkkinoilla

Helmikuun viimeisellä viikolla 2007 yli 80 prosenttia (82 %) oli kokopäivätyössä (Kuvio 4). Samaan aikaan kaksi vuotta aiemmin kokopäiväisten osuus oli alle 80 prosentin (79 %). Osa-aikaisena työskenteli neljä sadasta, vuonna 2005 viisi sadasta oli osa-aikaisena. Kaksi sadasta miehestä teki osa-aikatyötä, naisista osa-aikaisina oli 6 prosenttia. Kunta-alalla osa-aikatyötä tekevien osuus oli suurempi kuin muilla toimialoilla. Työttömiä oli 4 prosenttia, kaksi vuotta aiemmin heidän osuutensa oli lähes 7 prosenttia.

Kuvio 4. Vuosien 2007 ja 2005 Toimihenkilöbarometrikyselyyn osallistuneiden työmarkkinatilanne, %.

2 PALVELUSSUHTEET

Päätoimen työnantaja selviää taulukosta 3. Työttömät ilmoittivat viimeisimmän työnantajansa.

Taulukko 3. Päätoimen työnantaja, %.

	Yhteensä	Miehet	Naiset
Julkinen sektori			
valtion virasto tai laitos, %	16	24	13
valtion liikelaitos, %	2	3	1
kunta, kuntayhtymä tai kunnallinen liikelaitos, %	39	13	50
seurakunta tai muu kirkollisyhteisö, %	2	2	2
muu, %	4	3	4
Julkinen sektori yhteensä, %	63	45	71
Yksityinen sektori			
yksityinen yritys teollisuudessa tai rakentamisessa (myös valtion osaksi omistama), %	12	26	6
yksityinen yritys palvelualalla, %	17	19	17
yksityinen yleishyödyllinen yhteisö (aatteellinen järjestö, säätiö, muu järjestö tai vastaava), %	3	3	3
valtio- tai kuntaenemmistöinen yritys, %	1	1	1
olen yksityinen yrittäjä tai ammatinharjoittaja, %	0	1	
työnantajani on jokin muu, %	4	7	3
Yksityinen sektori yhteensä, %	37	55	30
	100	100.0	100

Yhteensä, lkm	1391	408	983
---------------	------	-----	-----

Runsaat 60 prosenttia (63 %) työskenteli julkisella sektorilla. Edellisessä Toimihenkilöbarometrissa 2005 julkisella sektorilla työskenteleviä oli 61 prosenttia. Naisista vajaa kolmannes (30 %) oli yksityisellä sektorilla, useampi kuin joka toinen (55 %) mies oli yksityisen työnantajan palveluksessa. Joka toisen helmikuussa 2007 työttömänä olleen viimeisin työnantaja oli yksityisellä sektorilla, joka toinen taas oli joutunut työttömäksi julkiselta sektorilta.

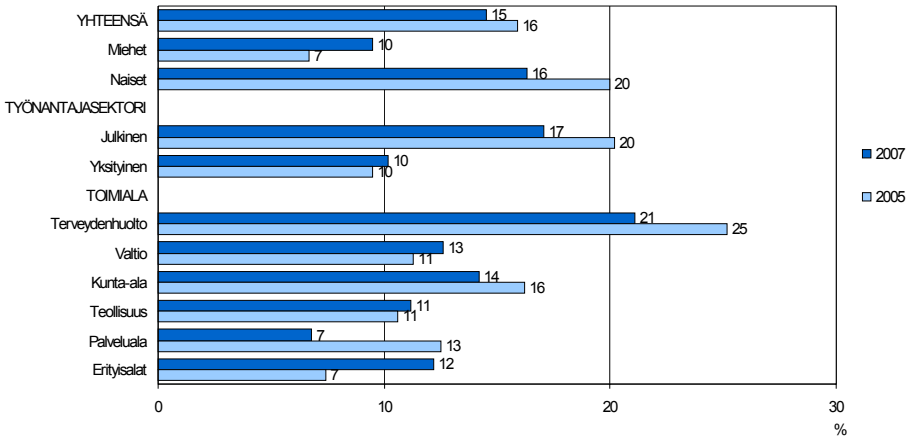
Joka toinen työskenteli toimipaikassa, jossa henkilökunnan määrä jäi alle 30 hengen, kymmenesosa oli töissä suurissa, yli 500 henkilön toimipaikassa.

2.1 Määräaikaiset ja tilapäiset palvelussuhteet

Suurin osa (85 %) oli helmikuussa 2007 pysyvässä palvelussuhteessa, 15 prosenttia oli määräaikaisena tai tilapäisessä palvelussuhteessa, vajaa prosentti vastaajista oli harjoittelu- tai kesätyöpaikassa. Kokopäivätyössä olevista yhdeksän kymmenestä oli pysyvässä palvelussuhteessa, osa-aikatyössä olevista useampi kuin joka kolmas (39 %) oli määräaikaisena. Etenkin nuoret naiset tekivät töitä määräaikaisina. Lähes 40 prosenttia (38 %) alle 35-vuotiaista naisista oli määräaikaisena, samaan ikäluokkaan kuuluvista miehistä määräaikaisena oli vajaa viidennes (17 %).

Kuviosta 5 selviää, miten määräaikaisten palvelussuhteiden osuus on muuttunut vuodesta 2005 vuoteen 2007. Julkisella sektorilla määräaikaisten osuus on kahden vuoden aikana pienentynyt 20 prosentista 17 prosenttiin. Yksityisellä sektorilla määräaikaisten osuus ei ole kahden vuoden aikana muuttunut.

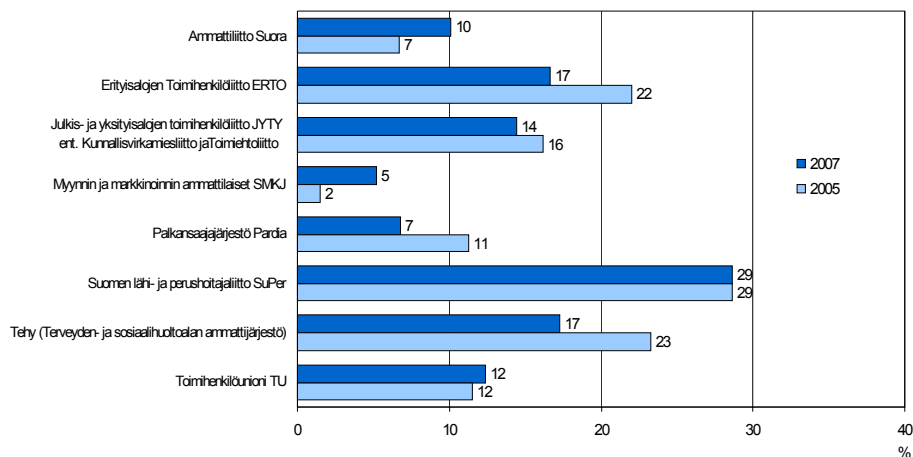
Kuvio 5. Määräaikaiset ja tilapäiset palvelussuhteet 2005 ja 2007, %.

Vuonna 2005 joka viides nainen oli määräaikaisessa palvelussuhteessa, vuonna 2007 osuus oli laskenut 16 prosenttiin. Miehiä oli määräaikaisina aiempaa enemmän. Määräaikaaisuudet ovat vähentyneet etenkin terveydenhuollossa ja kunta-alalla.

Kuviosta 6 käy ilmi, miten määräaikaisten osuudet ovat muuttuneet jäsenliitoittain vuodesta 2005 vuoteen 2006. Tehyssä määräaikaisten osuus on selvästi pienentynyt kuluneiden kahden vuoden aikana. Sen sijaan Suomen lähi- ja perushoitajaliitto Superin jäsenien palvelussuhteista yli neljäsosa oli edelleen määräaikaista.

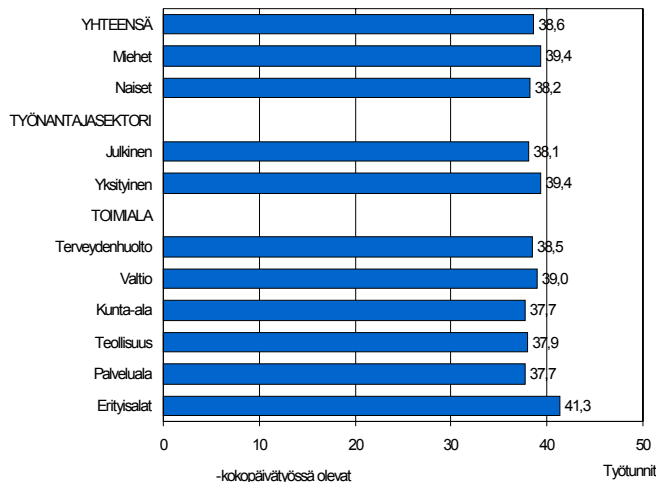
Kuvio 6. Määräaikaiset palvelussuhteet jäsenliitoittain vuosina 2007 ja 2005, %.

3 TYÖAIKA

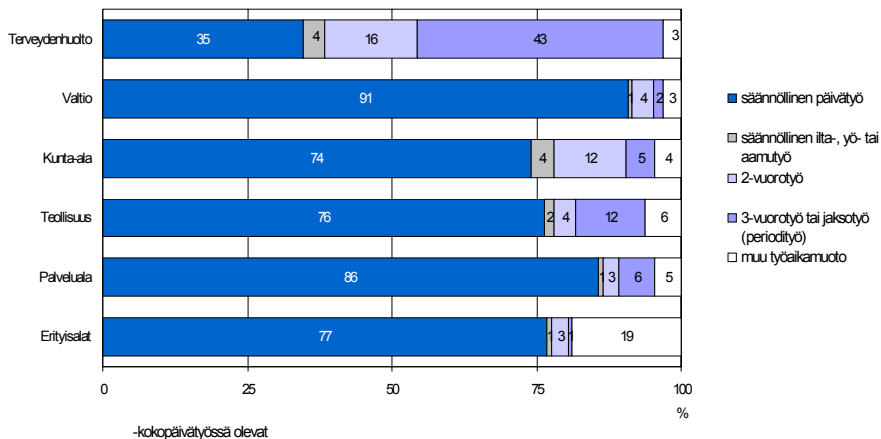
Kokopäivätyössä olevien säännöllinen viikoittainen työaika oli keskimäärin 38.6 tuntia (Kuvio 7). Miesten työviikko oli tunnin verran naisten työviikkoa pidempi. Yksityisellä sektorilla työviikon pituus oli keskimäärin 39,4 tuntia ja julkisella puolella 39,1 tuntia. Työviikon pituus vaihteli myös toimialoittain. Erityisaloilla työviikko venyi yli 40 tunnin.

Kuvio 7. Kokopäivätyössä olevien säännöllinen viikoittainen työaika, keskimäärin tuntia/viikko.

Kuviosta 8 selviää, miten eri työaikamuodot olivat käytössä eri toimialoilla. Terveydenhuollossa työskentelevistä lähes joka toinen teki 3-vuorotyötä tai jaksotyötä. Muilla aloilla suurin osa kokopäivätyötä tekevästä oli säännöllisessä päivätyössä. Teollisuudessa kolme neljästä oli säännöllisessä päivätyössä ja runsas kymmenesosa (12 %) oli 3-vuoro- tai periodityössä. Kunta-alalla joka kymmenes (12 %) oli 2-vuorotyössä.

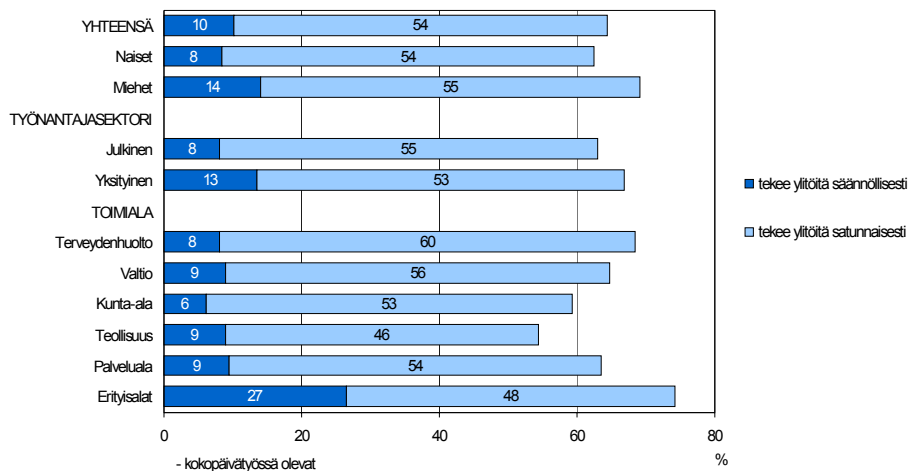
Kuvio 8. Kokopäivätyössä olevien työaikamuodot toimialoittain, %.

3.1 Ylityöt

Joka toinen (54 %) ilmoitti tekevänsä satunnaisesti ylityötä, joka kymmenes oli ylityöissä säännöllisesti (Kuvio 9). Säännöllisesti ylityössä olevat tekivät viikossa keskimäärin 5,8 tuntia ylityötä. Terveystenhoitoalalla tunteja kertyi keskimäärin 6,3 ja erityisaloilla 7,1. Ylityöiden tekeminen oli yleistä erityisesti erityisaloilla ja terveydenhuollossa.

Kuvio 9. Ylityötä säännöllisesti tai satunnaisesti tekevien osuus, %.

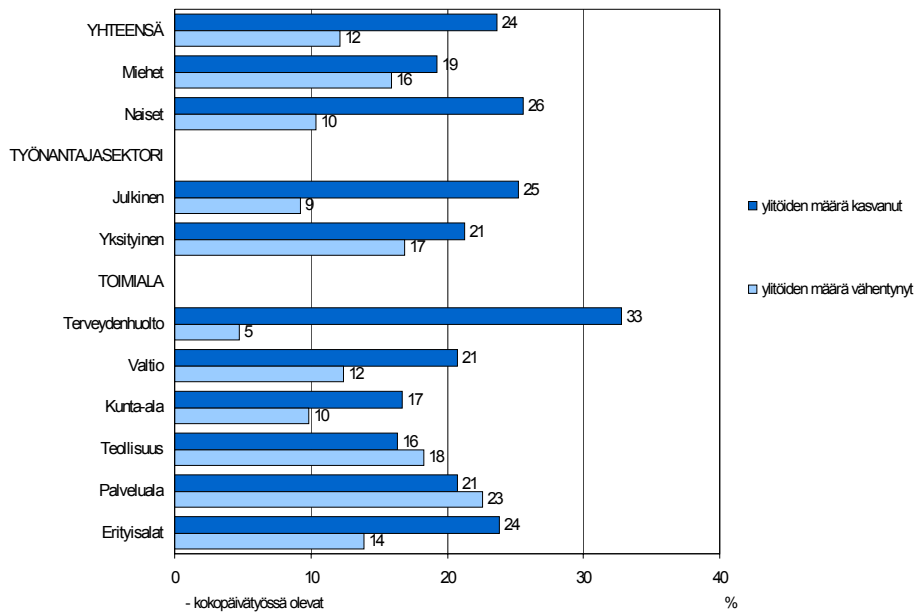

Vastaajilta kysyttiin, miten heidän tekemiensä ylityöiden määrä oli muuttunut viimeisen vuoden aikana. Useampi kuin joka toinen (55 %) kokopäivätyössä olevista oli tehnyt kuluneen vuoden aikana ylityötä samaan tapaan kuin aiemminkin. Neljäsosalla (24 %) ylityöiden määrä oli lisääntynyt ja yhdellä kymmenestä (12 %) ylityötä oli aiempaa vähemmän. Kymmenesosa (9 %) ei osannut arvioida tekemiensä ylityöiden määrän muutosta.

Kuviossa 10 asiaa kuvataan pylväsparilla. Toinen pylväs kertoo niiden vastaajien osuuden, jotka ilmoittivat tehneensä ylityötä kuluneen vuoden aikana aiempaa enemmän, toinen pylväs taas kertoo niiden vastaajien osuuden, jotka olivat vuoden aikana vähentäneet ylityöiden tekemistä. Pylväsparit on piirretty erikseen miehille ja naisille, eri työnantajasektoreille ja eri toimialoille.

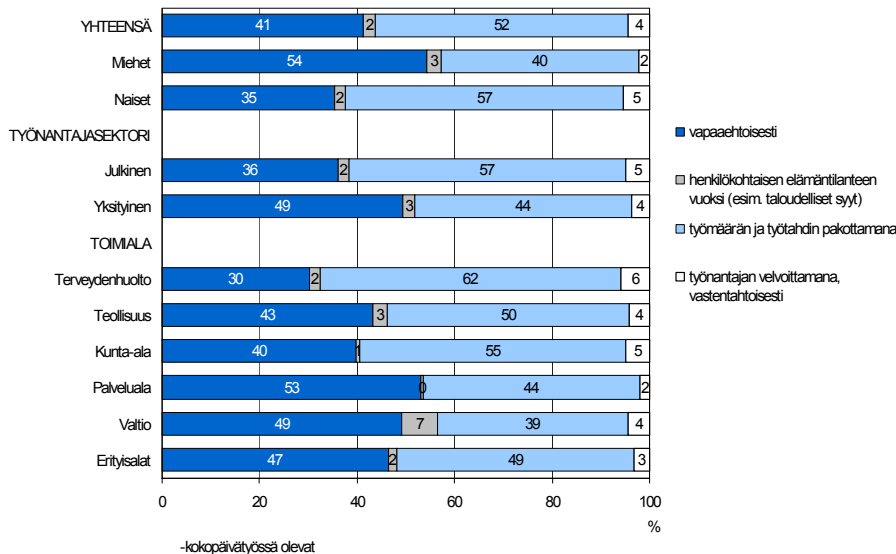
Aiempaa enemmän ylityötä olivat tehneet etenkin naiset. Muutos ylityötä tehneiden määrässä vaihteli suuresti toimialoittain. Terveystenhoollossa joka kolmannen ylityöt olivat lisääntyneet, vain viisi sadasta (4,8 %) oli vähentänyt ylityöiden määrää. Myös erityisaloilla oli niitä, joilla ylityöt olivat lisääntyneet selvästi enemmän kuin niitä, joilla ylityöt olivat vähentyneet.

Kuvio 10. Barometri viimeisen vuoden aikana tehtyjen ylityöiden määrän muutoksista, %.

Osa (41 %) teki ylitöitä vapaaehtoisesti (Kuvio 11.) Miehet tekivät ylitöitä vapaaehtoisesti naisia useammin. Työmäärä ja työtahti saivat naiset jäämään ylitöihin (57 %). Yksityisellä sektorilla lähes joka toinen (48 %) teki ylityöt vapaaehtoisesti, julkisella puolella vapaaehtoisesti ylitöitä tekevien osuus jäi runsaaseen kolmannekseen (36 %).

Kuvio 11. Ylitöiden tausta, %

Terveydenhuollossa ylitöitä vapaaehtoisesti tekevien osuus (30 %) oli pienempi kuin muilla aloilla. Terveydenhuollossa kolme viidestä (62 %) teki ylitöitä työmäärän ja työtahtin pakottamana. Kunta-alallakin joka toisella (55 %) ylitöiden tekemisen taustalla oli työmäärä ja työtahti. Valtiolla kahdeksan sadasta (8 %) oli ylitöissä henkilökohtaisen elämäntilanteen vuoksi.

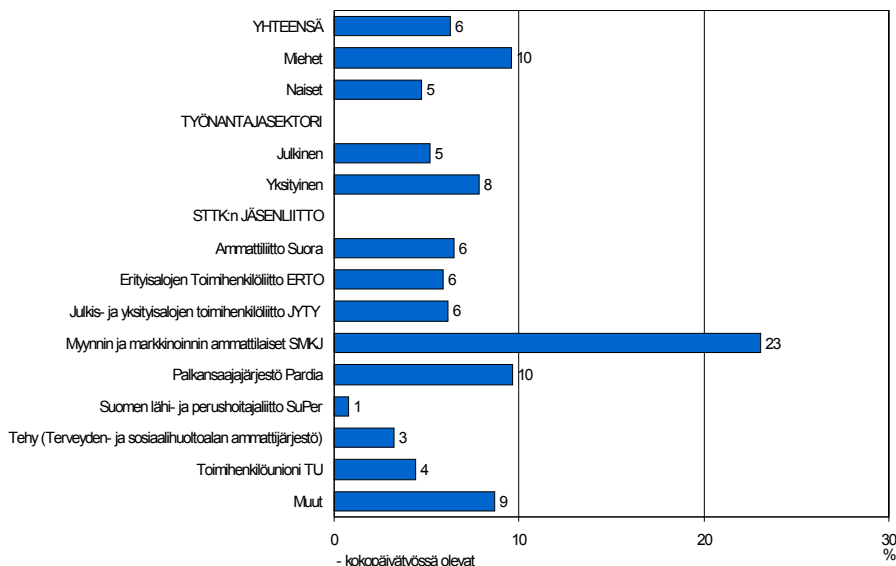
Edellisen Toimihenkilöbarometrin aikoihin erityisaloilla reilusti yli puolet (54 %) oli ylitöissä työmäärän pakottamana, nyt näiden osuus on laskenut alle 50 prosentin (49 %).

3.2 Ylitöiden korvaaminen

Neljä viidestä (79 %) sai kaikista tekemistään ylitöistä työaikalain mukaisen korvauksen joko rahana tai vapaa-aikana, yhdelle kymmenestä (9 %) ylityöt korvattiin vain osittain. Osa ei ollut työaikalain piirissä (5 %). Myynnin ja markkinoinnin ammattilaisten SMKJ:n kuuluvista lähes puolet teki töitä, jotka eivät olleet työaikalain piirissä. Osa (6 %) työaikalain piirissä olevista ei saanut lainkaan ylityökorvauksia.

Ilman korvausta ylitöitä tekevien osuus vaihteli jäsenliitoittain (Kuvio 12). Yksityisellä puolella työskentelevät jäivät muita useammin ilman korvauksia. Julkisella sektorilla ilman korvauksia ylitöitä tekevien osuus laski vuoden 2005 6 prosentista 4 prosenttiin. SMKJ:n vastaajista, joista neljä viidestä oli miehiä, neljäsosa (23 %) teki ilmaisia ylitöitä. ERTOSSakin ylitöitä ilman korvauksia tekevien osuus (16 %) oli suurempi kuin muissa liitoissa.

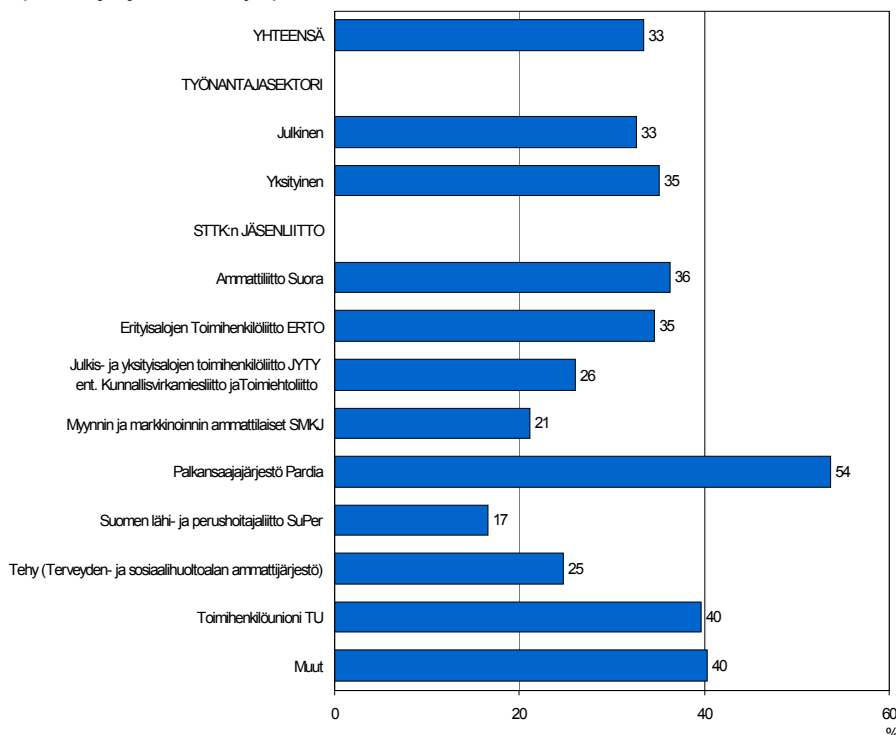
Kuvio 12. Ylitöiden tekeminen ilman korvauksia, %.

3.3 Työaikapankki

Kolmasosa (33 %) oli työpaikassa, jossa on käytössä työaikapankkijärjestelmä (Kuvio 13). Pari vuotta aiemmin osuus jäi alle 30 prosenttiin. Järjestelmällä tarkoitetaan lakiin tai työehtosopimukseen perustuvaa sovittavaa järjestelmää, jossa työaikaa, ansaittuja vapaita tai vapaa-ajaksi muutettua rahaa voidaan sopimalla säästää myöhempää käyttöä varten. Vajaa viidesosa (18 %) ei tiennyt työpaikkansa järjestelmästä. Palkansaajajärjestö Pardian vastaajista joka toisella oli mahdollisuus työaikapankin käyttöön.

Kuvio 13. Työaikapankkijärjestelmä työpaikoilla, %.

4 PALKKAUS

Vastaajilta kysyttiin helmikuun 2007 päätoimesta saamia kokonaisansioita ennen verotuksen ennakonpidätystä. Ansiolaskelmissa ovat vain ne kokopäivätyössä olevat, joiden kuukausiansiot ylittivät 1200 euroa. Laskelmat on tehty 1247:n kokopäivätyössä olevan ansioiden avulla. Kuviossa 14 on kuvattu kokopäivätyössä olevien keskiansiot.

Kokopäivätyössä olleiden keskiansiot päätoimesta helmikuussa 2007 olivat keskimäärin 2364 euroa. Palkat vaihtelivat suuresti; joka toisen ansiot jäivät alle 2196 euron (mediaanipalkka), joka kymmenes kokopäivätyössä oleva sai kuukaudessa korkeintaan 1725 euroa, yksi kymmenestä sai vähintään 3206 euroa.

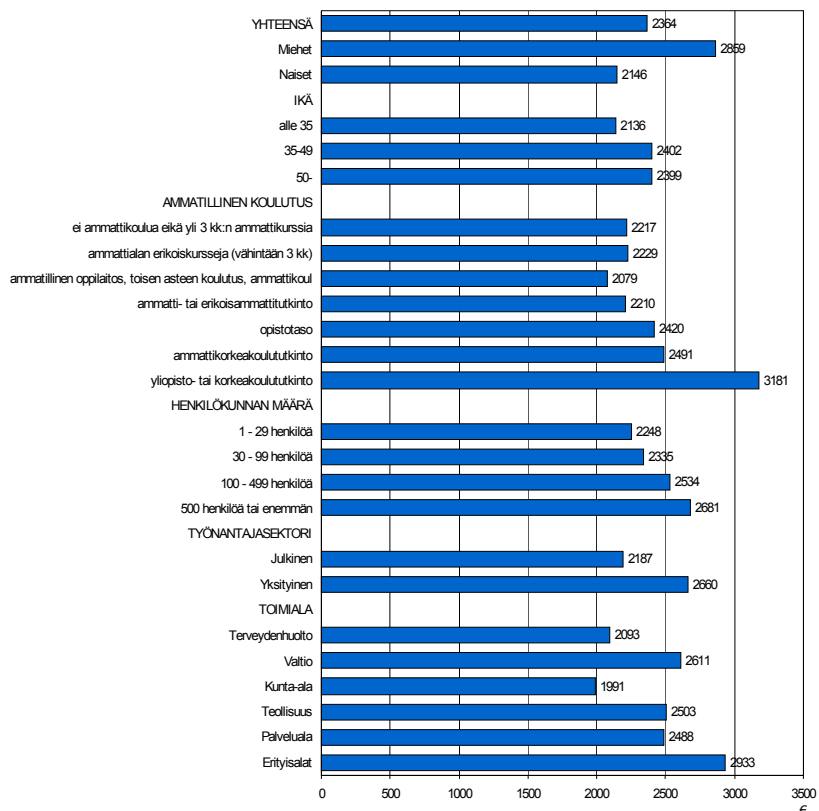
Miesten keskipalkka oli 2859 euroa ja naisten keskipalkka 2146 euroa. Naisten keskipalkka on 75 prosenttia miesten keskipalkasta. Naisten ja miesten palkkaerot ovat lievästi pienentyneet. Kaksi vuotta aiemmin naisten palkat olivat 73 prosenttia miesten palkoista.

Iän mukana palkat nousevat. Alle 35-vuotiaiden keskipalkka on vajaa 90 prosenttia heitä vanhempien palkoista.

Mitä enemmän vastaajalla oli ammatillista koulutusta, sitä korkeampi oli hänen palkkansa. Ammattikorkeakoulututkinnon suorittaneiden keskipalkka oli 2491, mikä on 78 prosenttia yliopisto- tai korkeakoulutasoisen ammattitutkinnon suorittaneiden palkasta.

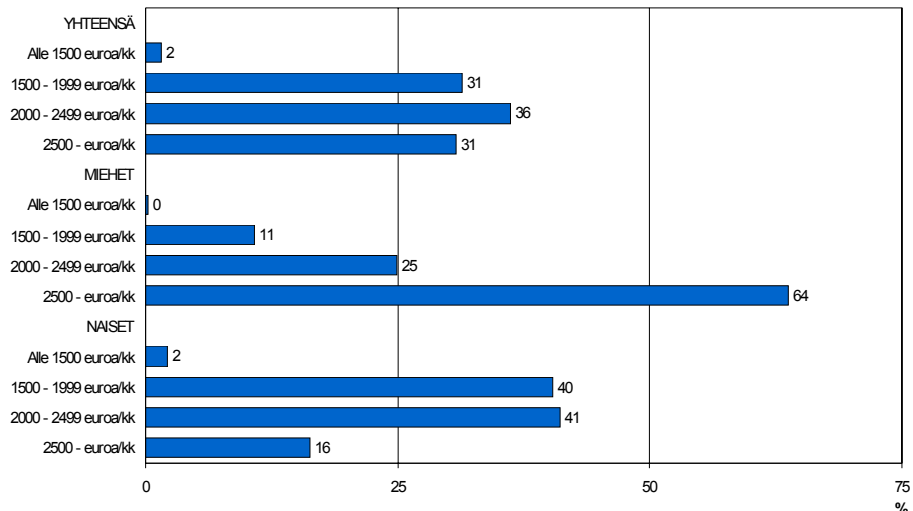
Julkisella sektorilla työskentelevien keskipalkka oli 2187 euroa, mikä on neljä viidesosaa (82 %) yksityisen sektorin palkoista. Palkat vaihtelivat toimialoittain. Erityisaloilla keskipalkka oli 2933 euroa, valtiolla työskentelevien keskipalkka oli 2611 euroa ja teollisuudessa 2503 euroa. Kunta-alalla keskipalkka jäi alle 2000 euron (1991 euroa), terveydenhuollossa keskipalkka oli 2093 euroa.

Kuvio 14. Kokopäivätyössä olleiden keskiansiot päätoimesta helmikuussa 2007, keskim. €/kk.

Kokopäivätyössä olleiden miesten ja naisten palkkojen vaihteluissa oli eroja. Kuviosta 15 selviää, miten miesten ja naisten palkat jakaantuivat eri tuloluokkiin. Suurin osa (64 %) miehistä ansaitsi helmikuussa 2007 vähintään 2500 euroa. Tähän tuloluokkaan naisista kuului vain 16 prosenttia. Neljä kymmenestä naisesta sai palkkaa, joka jäi alle 2000 euron. Naisia, joilla palkka oli vähintään 2000 euroa, mutta jäi alle 2500 euron oli myös neljä kymmenestä.

Kuvio 15. Kokopäivätyössä olleiden ansiot 2007, %.

Osa-aikaisten palkat vaihtelivat 645 euron ja 2560 euron välillä. Osa-aikaisten keskiansiot helmikuussa 2007 olivat 1343 euroa. Joka toisen osa-aikaisen ansiot jäivät alle 1256 euron, kymmenesosalla ansiot ylittivät 1816 euroa, joka kymmenes ansaitsi kuukaudessa alle 797 euroa. Osa-aikaisille kertyi työtunteja viikossa keskimäärin 28.

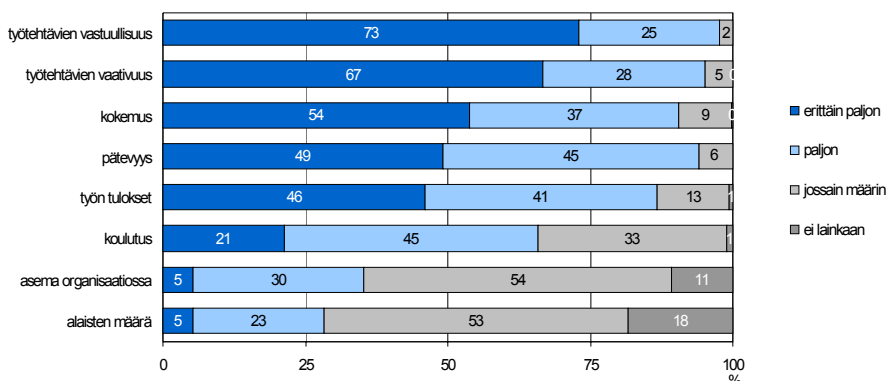
4.1 Palkkauksen perusteet

Vastaajilta kysyttiin asioita, joita heidän mielestä pitäisi painottaa palkkausta määrittettäessä. Lähes kaikki vastaajat olivat sitä mieltä, että työtehtävien vaativuudelle tulee antaa paljon painoa palkan suuruutta määriteltäessä (Kuvio 16). Kaksi kolmesta (68 %) antaisi erittäin suuren merkityksen myös työtehtävien vaativuudelle ja työkokemukselle. Palkan suuruudessa tulisi myös näkyä työn tulokset ja koulutus. Asema organisaatiossa ja alaisten määrä jätettäisiin vähemmälle huomiolle.

Terveystieteiden alalla työskentelevät korostaisivat muita enemmän työtehtävien vaativuutta, koulutusta ja pätevyyttä. Kunta-alalla, palvelualalla ja teollisuudessa työskentelevät korostaisivat palkkojen määrittämisessä muita enemmän työn tuloksia.

Kuvio 16. Palkkaukseen määrittämisessä painotettavat tekijät, %.

Kun palkkaa määritetään, niin on painotettava ...

5 AMMATILLINEN KOULUTUS

Kuusi kymmenestä kokopäivätyössä olevasta ja kolmannes osa-aikaisista osallistui vuonna 2006 työnantajan järjestämään tai maksamaan koulutukseen. Etenkin naiset osallistuivat koulutukseen.

Ammatilliseen koulutukseen osallistuminen on yleisempää terveydenhuoltoalalla kuin muilla aloilla. Kolme neljästä terveydenhuoltoalalla työskentelevästä osallistui vuoden 2006 aikana koulukseen, palvelualoilla vajaa 40 prosenttia pääsi kouluttautumaan.

Niille kokopäivätyötä tekeville, jotka osallistuivat vuoden 2006 aikana ammatilliseen koulutukseen, kertyi keskimäärin 5,2 koulutuspäivää. Joka toinen oli koulutuksessa korkeintaan 3 päivää ja yhdellä kymmenestä koulutuspäivää oli kymmenen tai enemmän. Koulutukseen osallistuneilla osa-aikaisilla koulutuspäiviä oli keskimäärin 3,5.

Kuusi kymmenestä sai mielestään riittävästi työnantajan järjestämää tai maksamaa koulutusta. Etenkin terveydenhuoltoalalla, kunta-alalla ja palvelualalla koulutusta kaivattiin lisää. Joka toisen osa-aikatyössä olevan mielestä koulutustarjonta oli riittämätöntä.

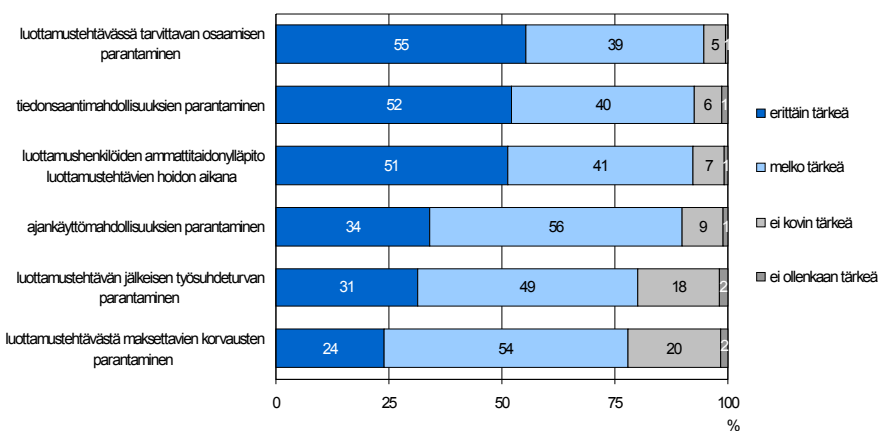
6 LUOTTAMUSTEHTÄVÄT

Suurin osa vastaajista (79 %) oli työpaikalla tai työalalla, jossa oli luottamusmies. Osa (4 %) oli itse luottamusmiehenä. Mitä suurempi toimipaikan henkilökunnan määrä on, sitä varmemmin työpaikalla oli luottamusmiehen apu käytössä. Pienistä, alle 10-hengen työpaikoista kolmasosa (33 %) oli ilman luottamusmiestä.

Joka kymmenes (11 %) olisi itse valmis työpaikkansa luottamustehtäviin. Parhaillaan luottamustehtävissä olevista neljä viidestä (84 %) olisi valmis jatkamaan tehtävissä, yksi kymmenestä ei enää tehtävissä jatkaisi.

Kuviosta 17 selviää, miten vastaajat arvioivat luottamustehtävissä toimivien henkilöiden aseman parantamiseen liittyviä ehdotuksia.

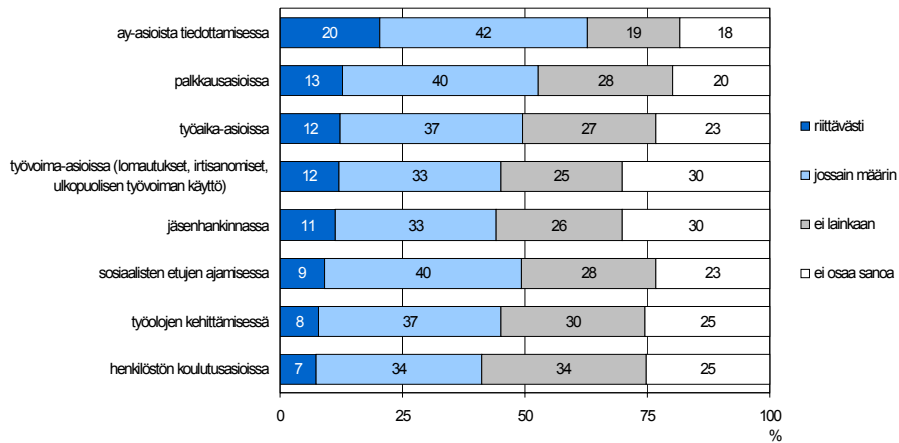
Kuvio 17. Mielipiteitä luottamustehtävissä toimivien henkilöiden aseman parantamiseen liittyvistä ehdotuksista, %.

Useampi kuin joka toinen piti erittäin tärkeinä ehdotuksia, jotka liittyvät luottamustehtävässä tarvittavan osaamisen parantamiseen, tiedonsaantimahdollisuuksien parantamiseen ja luottamushenkilöiden ammattitaidon ylläpitoon luottamustehtävien hoidon aikana. Aivan yhtä tärkeinä ei pidetty ehdotuksia, joiden avulla parannettaisiin luottamustehtävän jälkeisen ajan työsuhteturvaa tai korotettaisiin luottamustehtävistä maksettavia korvauksia. Tosin terveydenhuollossa ja kunta-alalla näitäkin ehdotuksia arvostettiin.

Vastaajat arvioivat oman liittonsa luottamushenkilön toimintaa työpaikalla (Kuvio 18). Viidesosan (20 %) mielestä luottamushenkilöt tiedottivat ay-asioista riittävästi, etenkin suurissa yrityksissä tiedotustoimintaa pidettiin riittävänä. Runsas kymmenesosa arvioi luottamushenkilön toiminnan riittäväksi palkkausasioissa, työaika-asioissa, työvoima-asioissa ja jäsenhankinnassa. Neljäsosa suhtautui hyvin kriittisesti työpaikkansa luottamushenkilön toimintaan. Esimerkiksi joka kolmas oli sitä mieltä, ettei luottamushenkilö toimi lainkaan koulutusasioissa. Kriittisimmin luottamushenkilöiden toimintaa tarkastelivat terveydenhuoltoalalla työskentelevät.

Kuvio 18. Arviot oman liiton luottamushenkilön toiminnasta työpaikalla, %.

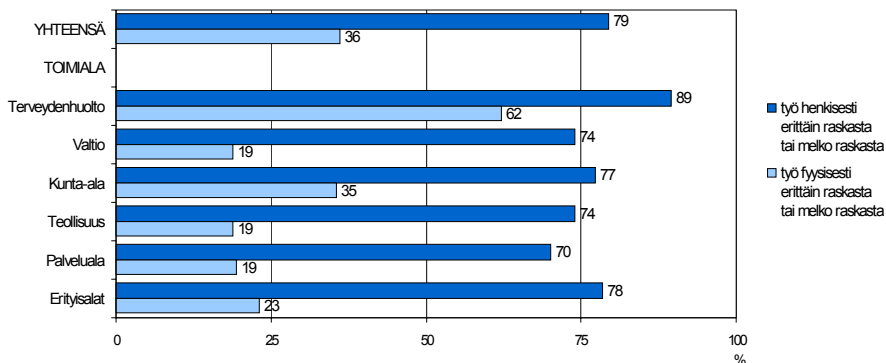

7 OLOSUHTEET TYÖPAIKALLA

7.1 Työn rasittavuus

Niiden osuus, jotka pitävät työtään henkisesti erittäin tai melko raskaana ei ole muuttunut kahden vuoden aikana. Edelleen kolme neljästä (79 %) ikään katsomatta piti työtään henkisesti raskaana. Reilu kolmannes (36 %) teki mielestään fyysisesti raskasta työtä (Kuvio 19). Yhdeksän kymmenestä (89 %) terveydenhuollon ammattilaisesta luokitteli työnsä henkisesti raskaaksi, kahdella kolmesta (62 %) työtehtävät olivat fyysisesti raskaita. Terveydenhuollossa seitsemän kymmenestä (69 %) teki sekä henkisesti että fyysisesti raskasta työtä.

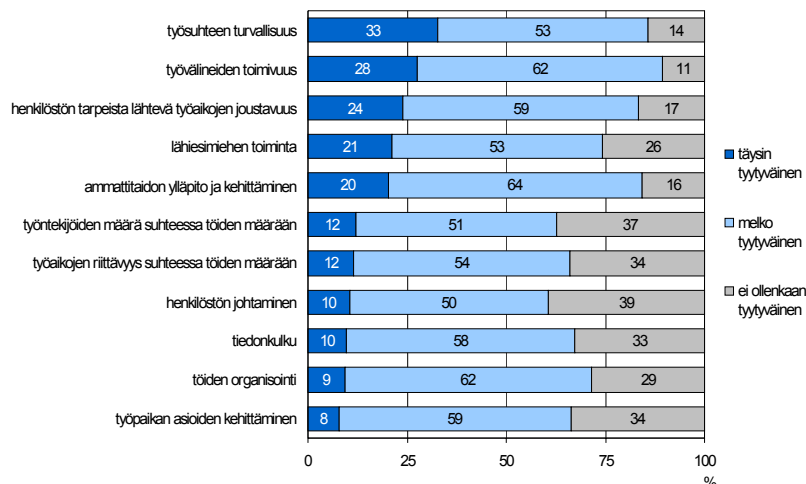
Kuvio 19. Työtä henkisesti ja fyysisesti erittäin tai melko raskaana pitävien osuus, %.

7.2 Tyytyväisyys työpaikan asioihin

Kuviosta 20 selviää vastaajien tyytyväisyys työpaikkansa asioihin. Kolmannes vastaajista (33 %) oli täysin tyytyväisiä työsuhteen turvallisuuteen. Mielenpiteet kuitenkin vaihtelivat toimialoittain. Palvelualoilla työskentelevistä vain neljäsosa (25 %) ilmoitti olevansa täysin tyytyväinen työsuhteen turvallisuuteen. Joka viides oli täysin tyytyväinen työvälineiden toimivuuteen ja joustaviin työaikoihin.

Kuvio 20. Tyytyväisyys työpaikan asioihin, %

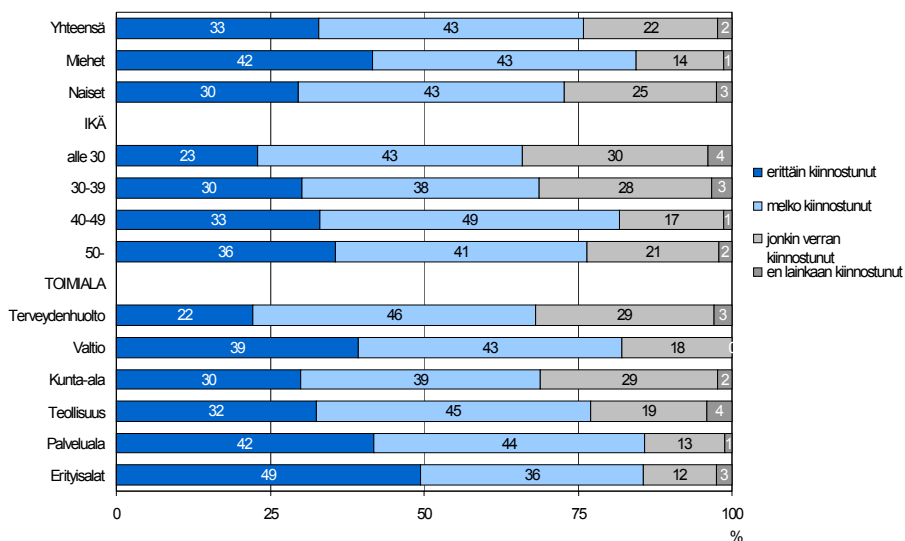
Neljä kymmenestä (39 %) oli tyytymättömiä tapaan, jolla henkilöstöä johdetaan työpaikalla. Etenkin terveydenhuollossa ja palvelualoilla oltiin tyytymättömiä henkilöstön johtamiseen. Useat (37 %) olivat tyytymättömiä työntekijöiden määrään suhteessa töiden määrään. Terveydenhuollossa työskentelevistä joka toinen (52 %) mielestä työntekijöiden määrä suhteessa töiden määrään oli väärä. Kolmannes (33 %), terveydenhuollossa vieläkin suurempi osa piti töiden suorittamiseen varattua aikaa riittämättömänä. Kolmannes suhtautui kriittisesti siihen, miten työpaikan asioita kehitetään ja miten tieto työpaikalla kulkee.

7.4 Aloitekäytäntö työpaikoilla

Joka toinen työpaikalla on toimiva aloitekäytäntö työpaikan toimintojen kehittämiseksi. Terveydenhuollossa ja erikoisaloilla työskentelevistä useampi kuin joka toinen oli itse viimeisen vuoden aikana tehnyt aloitteita työpaikkansa toimintojen kehittämiseksi. Teollisuudessa aloitteita oli tehnyt joka kolmas. Aloitteentekijöistä yli puolet (56 %) oli miehiä.

Suurin osa vastaajista oli kiinnostunut toimipaikkansa asioista (Kuvio 21). Yksi kolmesta vastaajasta (33 %) oli erittäin kiinnostunut esim. tuottavuudesta, kannattavuudesta, tuloksellisuudesta, investoinneista ja suunnitelmista. Miesten kiinnostus oli naisten kiinnostusta suurempaa. Kaksi viidestä (42 %) miehestä ilmoitti kiinnostuksensa erittäin suureksi. Mitä enemmän ikää vastaajalla oli, sitä suurempaa kiinnostus oli. Kiinnostus vaihteli myös toimialoittain. Suurinta kiinnostus oman työpaikan asioihin oli erityisaloilla ja palvelualoilla.

Kuvio 21. Kiinnostus oman työpaikan asioihin, %.

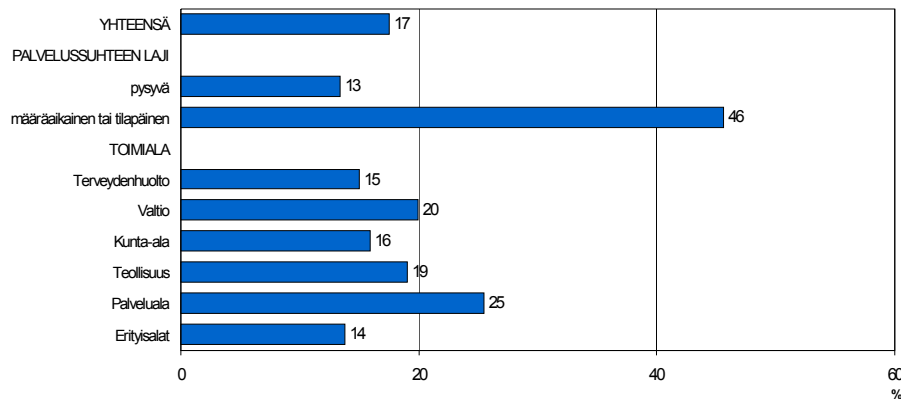
Seitsemän kymmenestä (71 %) sai mielestään ainakin melko hyvin tietoja toimipaikkansa asioista. Ne, joiden kiinnostus työpaikkansa asioihin oli olematon, olivat muita useammin sitä mieltä, että tietoa saa asioista erittäin huonosti.

7.4 Työpaikan pysyvyys

Työpaikan menettämistä pelkäsi vajaa viidennes (17 %) vastaajista (Kuvio 22). Erityisen huolissaan työpaikkansa pysyvyydestä olivat ne, joiden palvelussuhde oli määräaikainen tai tilapäinen. Heistä lähes joka toinen (45 %), teollisuuden määräaikaisista jopa kaksi kolmesta (66 %) piti työpaikkaansa uhattuna.

Se, miten vastaajat arvioivat työpaikkansa pysyvyyttä vaihteli toimialoittain. Valtiolla, palvelualoilla ja teollisuudessa oli niitä, jotka kokivat työpaikkansa olevan uhattuna enemmän kuin terveydenhuollossa, kunnissa ja erityisaloilla.

Kuvio 22. Työpaikkansa uhatuksi kokevien osuus, %.

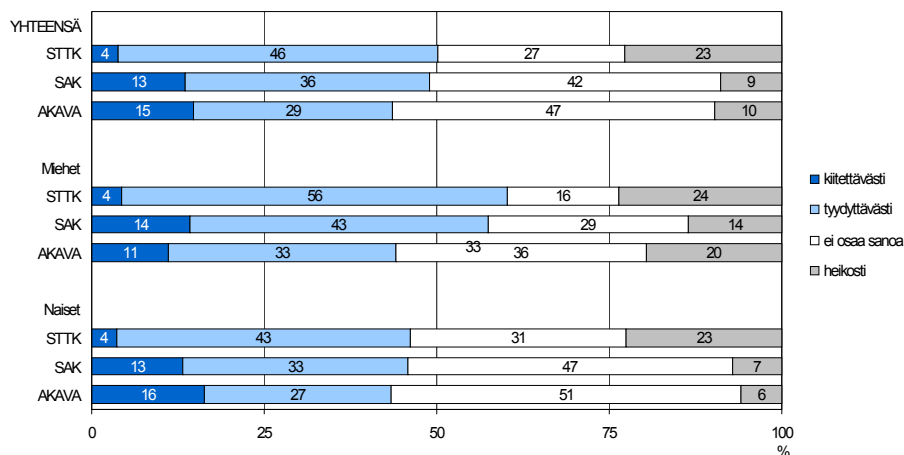
Edellisen Toimihenkilöbarometrin tekemisen aikoihin työpaikkansa puolesta pelkäsi 16 prosenttia vastaajista.

8 AMMATTIYHDISTYSLIIKE

8.1 Palkansaajakeskusjärjestöt jäsenistön etujen ajajina

Vastaajat arvioivat miten kolme palkansaajakeskusjärjestöä, STTK, SAK ja AKAVA ovat onnistuneet ajamaan jäsenistöjensä etuja. Arviot on esitetty kuviossa 23. Kolmannes suhtautui kriittisesti siihen, miten työpaikan asioita kehitetään ja miten tieto työpaikalla kulkee.

Kuvio 23. Arviot palkansaajajärjestöjen onnistumisesta jäsenistön etujen ajajina, %.

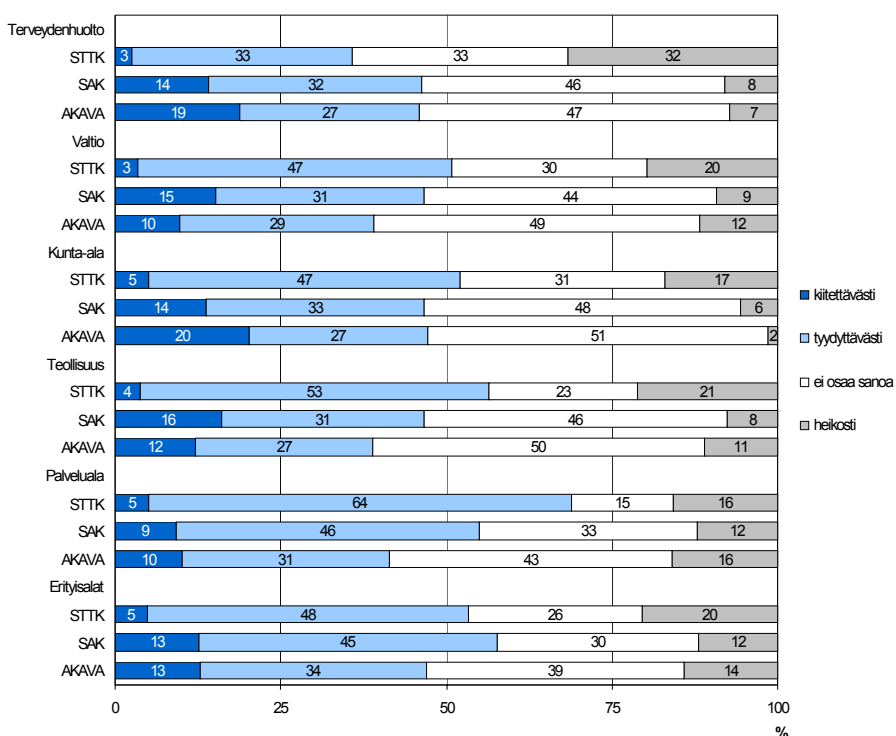
Neljä sadasta (4 %) oli sitä mieltä, että STTK oli onnistunut ajamaan jäsenistönsä etuja kiitettävästi, lähes joka toinen (46 %) antoi toiminnalle arvosanan tyydyttävä ja vajaa neljännes (23 %) piti toimintaa heikkona.

Runsa neljäsosa (27 %), alle 35-vuotiaista useampi kuin joka toinen (56 %) ei osannut arvioida oman järjestönsä toimintaa.

STTK:n toimintaa arvioitiin nyt kriittisemmin kuin edellisen barometrin aikoihin vuonna 2005. Silloin niitä, joiden mielestä STTK oli onnistunut ajamaan jäsenistönsä etuja ainakin tyydyttävästi, oli 58 prosenttia, nyt osuus oli 50 prosenttia. Heikoksi onnistumisen arvioi silloin vajaa viidennes vastaajista (18 %), nyt lähes neljäsosa (23 %).

Kuviosta 23 selviää myös naisten ja miesten arviot järjestöjen toiminnasta. Miehet arvioivat naisia myönteisemmin sekä STTK:n että muiden järjestöjen toimintaa. Naiset valitsivat miehiä useammin 'en osaa sanoa'-vaihtoehtoon.

Kuvio 24. Eri toimialoilla työskentelevien arviot palkansaajajärjestöjen onnistumisesta jäsenistön etujen ajajina, %.

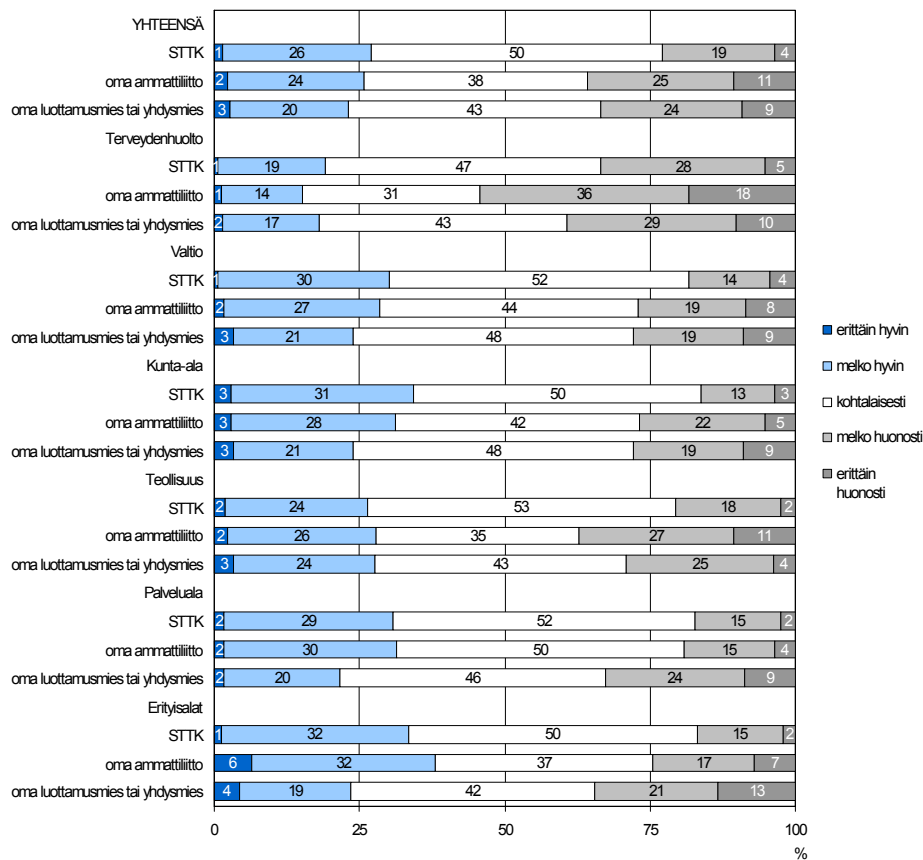
Kuviossa 24 on vielä eri toimialoilla olevien arviot järjestöjen toiminnasta. Mielenpito vaihtelee toimialasta toiseen. Tyytyväisimpiä STTK:n toimintaan oltiin palvelualoilla, kielteisimmät arviot tulivat terveydenhuollon puolelta työskenteleviltä. Runsa kolmannes terveydenhuollon vastaajista piti edunvalvonnan tuloksia korkeintaan tyydyttävänä, kun palvelualoilla toimintaa vähintään tyydyttäväksi arvioivia oli lähes 70 prosenttia.

8.2 STTK jäsenistön etujen ajajana

Sen lisäksi, että vastaajat arvioivat kolmen palkansaajakeskusjärjestön toimintaa, heitä pyydettiin arvioimaan oman keskusjärjestönsä STTK:n, oman ammattiliiton ja oman luottamus- tai yhdysmiehen toimintaa. Kuviosta 25 näkee miten eri toimialoilla työskentelevät arvioivat STTK:n, oman ammattiliiton ja oman luottamus- tai yhdysmiehen edunvalvonnan onnistumista viimeisen kahden vuoden aikana.

STTK:n toimintaa arvioitiin jonkin verran myönteisemmin kuin oman ammattiliiton tai oman luottamusmiehen toimintaa. Mielenpito vaihtelivat toimialasta toiseen. Erityisaloilla työskentelevät antoivat eri tahojen toiminnasta myönteisimmät arviot. Lähes 40 prosenttia erityisaloilla työskentelevistä katsoi oman liittonsa onnistuneen edunvalvonta-asioissa ainakin melko hyvin. Terveystieteissä oman liittonsa toimintaa arvosti vajaa viidennes.

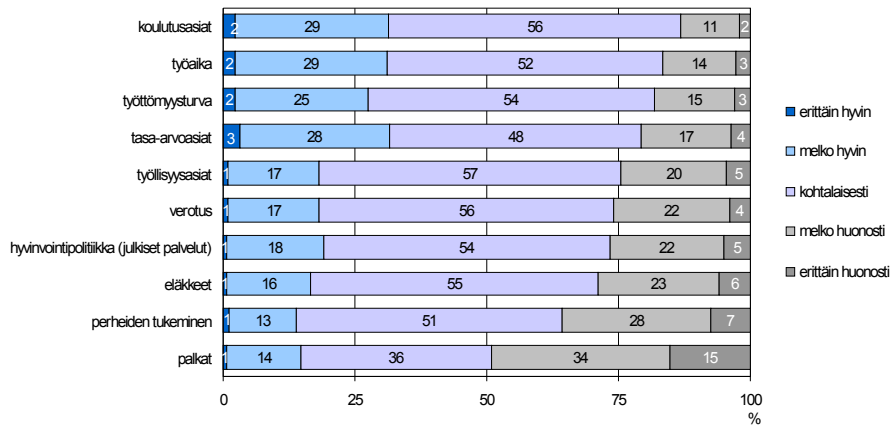
Kuvio 25. Arviot STTK:n, oman ammattiliiton ja oman luottamus- tai yhdysmiehen edunvalvonnan onnistumisesta viimeisen kahden vuoden aikana, %.

Vastaajat arvioivat myös STTK:laisen ammattiyhdistysliikkeen edunvalvonnan onnistumista eri osa-alueilla viimeisen kahden vuoden aikana (Kuvio 26).

Parhaiten STTK:laisen ammattiyhdistysliikkeen katsottiin onnistuneen asioissa, jotka liittyivät koulutukseen, työaikaan, työttömyysturvaan tai tasa-arvoasioihin. Lähes 40 prosenttia oli sitä mieltä, että palkka-asioiden hoidossa liike oli onnistunut melko huonosti tai erittäin huonosti. Edellisessä Toimihenkilöbarometrissa tätä mieltä oli vajaa 30 prosenttia vastaajista.

Kuvio 26. STTK:laisen ammattiyhdistysliikkeen onnistuminen edunvalvontatehtävissä viimeisen kahden vuoden aikana, %.

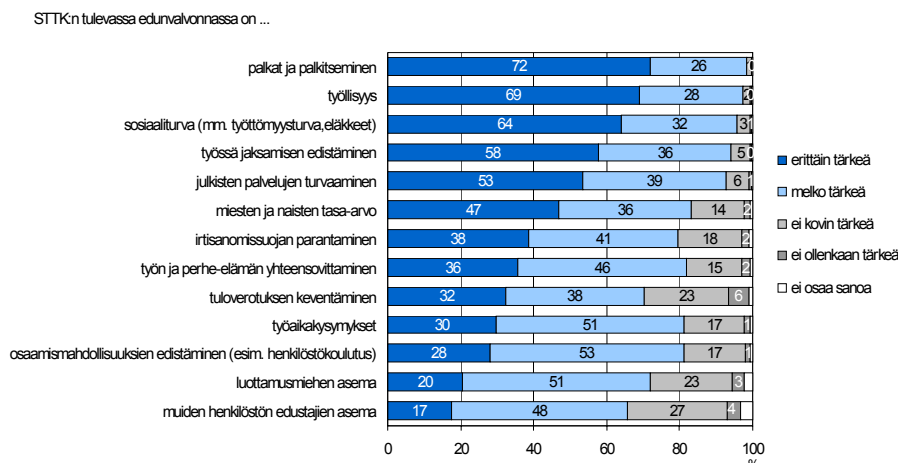

Mielipiteet edunvalvonnan onnistumisesta vaihtelivat toimialoittain. Kunta-alalla ja erityisaloilla oli muita aloja vähemmän niitä, joiden mielestä työllisyysasioiden hoidossa on onnistuttu huonosti. Onnistumista työaika-asioissa arvostettiin erityisesti kunta-alalla ja palvelualoilla. Terveystieteiden osalta piti palkka-asioiden menestymistä melko huonona tai erittäin huonona. Teollisuudessa lähes joka toisen mielestä palkka-asioiden hoidossa on onnistuttu huonosti.

8.3 STTK:n edunvalvonta tulevaisuudessa

Kuviosta 27 selviää vastaajien mielipiteet STTK:n tulevasta edunvalvonnasta. STTK:n tulevassa edunvalvonnassa erittäin tärkeinä pidettävien asioiden kärkeen nousivat palkat ja palkitseminen, työllisyys ja sosiaaliturva.

Kuvio 27. STTK:n edunvalvonnassa tärkeinä pidettävät asiat, %.

Edunvalvonta-asiasta riippumatta naiset valitsivat miehiä useammin erittäin tärkeä-vaihtoehdon melko tärkeä-vaihtoehdon sijasta. Myös vanhempiin ikäluokkiin kuuluvat valitsivat nuoria useammin vaihtoehdon erittäin tärkeä. Terveystieteiden osalta valitsivat muita useammin edunvalvonta-asioiden kohdalla erittäin tärkeä-vaihtoehdon. Poikkeuksen tekivät irtisanomissuojaan, työn ja perheen yhteensovittamiseen ja työllisyyteen liittyvät asiat.

Kunta-alalla, palvelualoilla ja valtiolla oltiin erityisen kiinnostuneita irtisanomisen suojan parantamisesta. Terveystieteiden osalta lisäksi sosiaaliturva-asiat kiinnostivat kunnissa, valtiolla ja palvelualoilla töitä tekeviä. Työssä jaksamisen edistämisen tärkeyttä korostivat terveydenhuollossa työskentelevien lisäksi kunta-alalla toimivat.

Vastaajat valitsivat edunvalvontatehtävien joukosta tärkeimmän, toiseksi tärkeimmän ja kolmanneksi tärkeimmän vaihtoehdon. Vastaajista lähes 40 prosenttia (38 %) valitsi tärkeimmäksi edunvalvontatehtäväksi palkat ja palkitseminen, joka kolmas asetti etusijalle työllisyyden. Kolmanneksi tärkeimmäksi nousi sosiaaliturva.

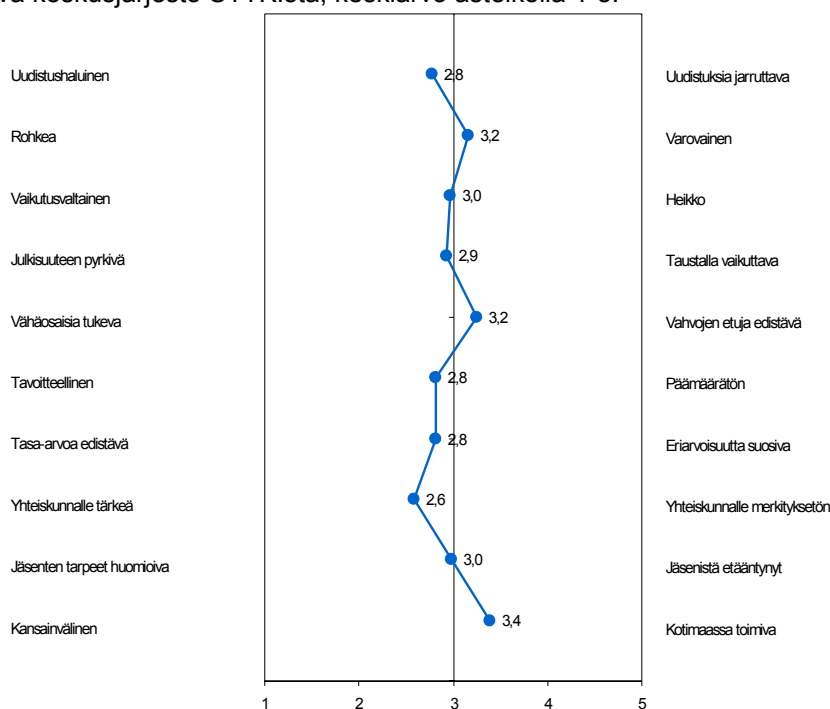
8.4 Mielikuvat STTK:sta

Vastaajia pyydettiin luonnehtimaan STTK:ta kymmenen eri sanaparin avulla käyttäen asteikkoa 1-5. Esimerkiksi sanaparissa uudistushaluinen – uudistuksia jarruttava vastaaja valitsi asteikosta arvon 1, jos hän piti keskusjärjestöä erittäin uudistushaluisena ja arvon 5, jos järjestö on aina jarruttamassa uudistuksia. Kuvioon 28 on laskettu sanapareille annettujen pisteiden keskiarvot. Kuviossa keskiarvot on yhdistetty yhtenäisellä viivalla ja kunkin väittämän keskiarvo on merkitty myös numeroin.

Vastaukset keskittyivät asteikon keskelle (arvot 2,3, ja 4). Yhdeksän kymmenestä vastaajasta valitsi kunkin väittämän kohdalla vaihtoehdon 2, 3 tai 4. Väittämien keskiarvot vaihtelivat arvon 3 ympärillä. STTK:ta pidetään pikemmin uudistushaluisena kuin uudistuksia jarruttavana. Järjestö on tavoitteellinen, tasa-arvoa edistävä ja yhteiskunnalle tärkeä. Järjestö toimii kotimaassa. Väittämille lasketut keskiarvot eivät ole muuttuneet sitten edellisen barometrin vuodelta 2005.

Mielipiteet vaihtelivat jonkin verran toimialoittain. Terveystieteiden ja teollisuudessa STTK nähtiin varovaisena ja liitto oli etäännyttänyt jäsenistöstä. Terveystieteiden järjestöä pidettiin myös heikkona. Eri-ikäisten arviot poikkesivat toisistaan. Alle 30-vuotiaat arvelivat, että liitto tukee vähäosaisia, on tavoitteellinen toimissaan ja ottaa jäsenten tarpeet huomioon. 35-49 -vuotiaat pitivät STTK:ta kotimaisena, ei niinkään kansainvälisesti toimivana järjestönä.

Kuvio 28. Mielikuva keskusjärjestö STTK:sta, keskiarvo asteikolla 1-5.

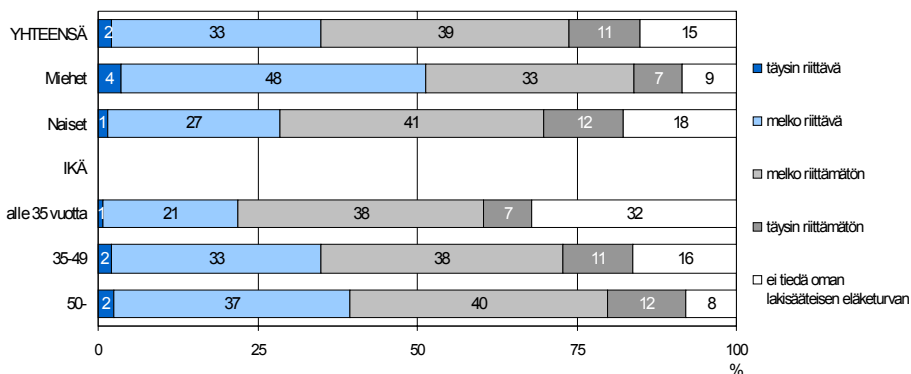
9 LAKISÄÄTEINEN TYÖELÄKETURVA

Kuviosta 29 selviää, mitä vastaajat ajattelivat omasta lakisääteisestä eläketurvastaan. Kaksi sadasta piti omaa lakisääteistä työeläketurvaa täysin riittävänä, yksi kolmesta (33 %) piti turvaansa melko riittävänä, neljällä kymmenestä (36 %) olisi vaikeuksia saada työeläkettä riittämään ja kymmenesosalla (11 %) eläke on täysin riittämätön. 15 % ei tiennyt lakisääteisen työeläketurvansa tasoa.

Miehet tiesivät työeläketasonsa naisia paremmin. Miehet tulisivat naisia paremmin työeläkkeellään toimeen.

Mitä enemmän ikää vastaajalla oli, sitä paremmin hän tiesi työeläkkeensä tason. Alle 35-vuotiaista kolmannes ei tiennyt eläkkeensä suuruutta, heistä useampi kuin joka viides arvioi kuitenkin eläkkeensä riittävän melko hyvin.

Kuvio 29. Arviot omasta lakisääteisestä työeläketurvasta, %.

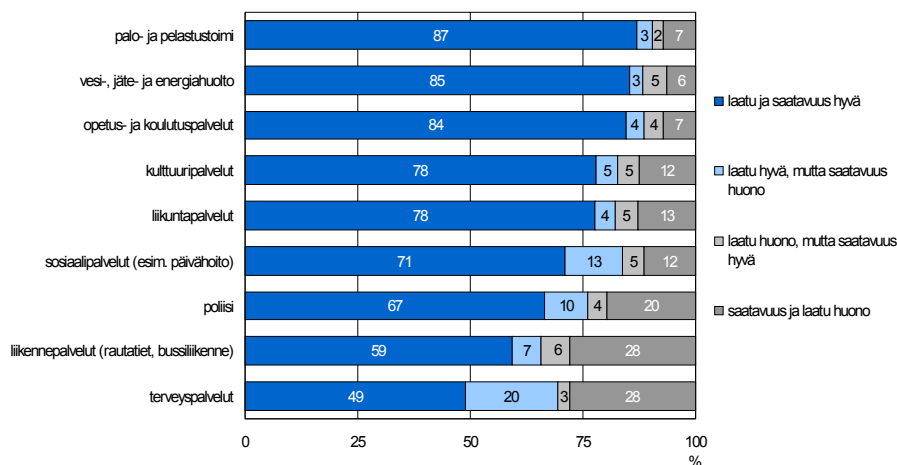

Neljäsosalla (24 %) oli lisäeläkevakuutus eläkeiän alentamista tai eläkeprosentin nostamista varten. Varsinkin 35-49 -vuotiaat olivat turvautuneet lisäeläkevakuutukseen. Valtiolla työskentelevistä joka kolmannella oli lisäeläke. Useampi kuin yhdeksän kymmenestä lisäeläkkeen ottaneesta huolehti eläkemaksuista itse ilman työnantajan apua. Kolme sadasta maksoi maksut yhdessä työnantajan kanssa. Kolme sadasta sai kokonaan työnantajan maksaman lisäeläkkeen.

10 JULKISET PALVELUT

Vastaajat arvioivat julkisten palveluiden laatua ja saatavuutta asteikolla erittäin hyvä – melko hyvä – melko huono – erittäin huono. Valittavana oli myös vaihtoehto 'en osaa sanoa'. Kuvioista 30 näkee, miten julkisia palveluita arvostetaan. Kuvion luokassa 'laatu ja saatavuus hyvä' ovat ne vastaajat, joiden mielestä palvelun laatu on erittäin hyvä tai melko hyvä ja samalla palvelun saatavuus arvioidaan erittäin hyväksi tai melko hyväksi. 'saatavuus ja laatu huono' -luokassa ovat ne, joiden mielestä sekä palvelun laatu että saatavuus ovat melko huonoja tai erittäin huonoja. Kuvion luokituksien ulkopuolella ovat ne, jotka valitsivat 'en osaa sanoa' - vaihtoehdon. Heidän osuutensa vaihteli palvelusta riippuen kymmenen prosentin molemmin puolin.

Kuvio 30. Julkisten palvelujen laatu ja saatavuus.

Lähes 90 prosenttia piti palo- ja pelastustoimen palveluita sekä laadultaan että saatavuudeltaan hyvinä. Myös vesi- jäte- ja energiahuoltoon oltiin tyytyväisiä. Neljä viidestä (85 %) arvioi opetus- ja koulutuspalvelut hyväksi. Erityisesti kuntasektorilla työskentelevät arvostivat julkisia opetus- ja kulttuuripalveluita. Miesten ja naisten mielipiteet kulttuuripalveluista poikkesivat toisistaan. Vajaa 70 prosenttia miehistä ja runsas 80 prosenttia naisista piti kulttuuripalveluita sekä laadultaan että saatavuudeltaan hyvinä. Vajaa viidennes miehistä arvioi palvelut sekä laadultaan että saatavuudeltaan huonoiksi, kymmenesosa naisista oli tätä mieltä. Kuntasektorilla ja erityisaloilla arviot kulttuuripalveluista olivat muilla sektoreilla työskentelevien arvioita myönteisempiä. Yhdeksän kymmenestä pääkaupunkiseudulla asuvasta piti kulttuuripalveluita sekä laadullisesti että määrällisesti hyvinä. Lapin läänissä näin ajattelevia oli selvästi vähemmän (64 %). Lapin läänissä joka neljäs piti sekä laatua että tarjontaa huonona.

Liikuntapalveluihin oltiin myös tyytyväisiä. Valtiosektorilla työskentelevät antoivat muita vähemmän arvoa liikuntapalveluiden saatavuudelle ja laadulle. Seitsemän kymmenestä piti sosiaalipalveluita laadukkaina ja saatavuudeltaan hyvinä. Kymmenesosa (13 %) arvosti laatua, mutta ei saatavuutta. Joka kymmenes piti sekä laatua että saatavuutta huonona, etenkin alle 30-vuotiaat arvostelivat sosiaalipalveluita.

Kaksi kolmesta arvosti poliisin palveluita, yksi viidestä arvioi poliisipalveluiden sekä laadun että saatavuuden huonoksi. Mitä enemmän ikää vastaajalla oli, sitä kriittisemmin hän arvioi poliisitoimen palveluita. Alle 30-vuotiaista joka kymmenes piti sekä laatua että saatavuutta huonona, 40 -vuotta täyttäneistä näin ajatteli jo joka viides. Pääkaupunkiseudulla asuvien mielestä poliisin palvelut ovat sekä laadukkaita että riittäviä, Länsi-Suomen läänissä joka neljäs oli sitä mieltä, että poliisin palveluita on vaikea saada ja ne ovat laadultaan huonoja.

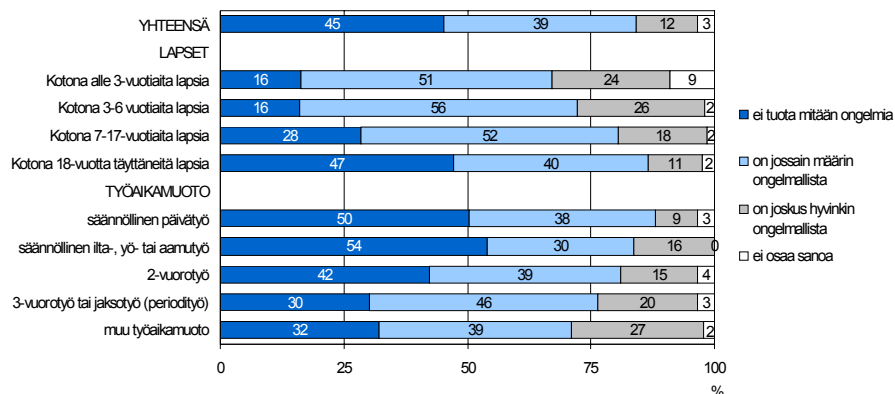
Kuusi kymmenestä arvosti liikennepalveluiden laatua ja saatavuutta. Etenkin pääkaupunkiseudulla liikennepalveluita arvostettiin. Pääkaupunkiseudun ulkopuolella kolmannes kritisoi sekä liikennepalveluiden laatua että saatavuutta.

Joka toisen mielestä terveyspalvelujen laatu ja saatavuus ovat hyviä (49 %), yksi viidestä (20 %) kehui laatua, mutta piti saatavuutta huonona, lähes 30 % ei pitänyt palvelun laatua hyvänä, ei myöskään saatavuutta. Mielipiteet terveyspalveluiden laadusta ja saatavuudesta vaihtelivat alueellisesti. Kolme viidestä Lapin läänissä asuvasta korosti laadun ja saatavuuden hyvyyttä, pääkaupunkiseudulla vain kaksi viidestä. Myös Länsi-Suomessa arviot terveyspalveluista olivat muualla asuvien arvioita myönteisempiä.

11 TYÖN JA PERHE-ELÄMÄN YHTEENSOVITTAMINEN

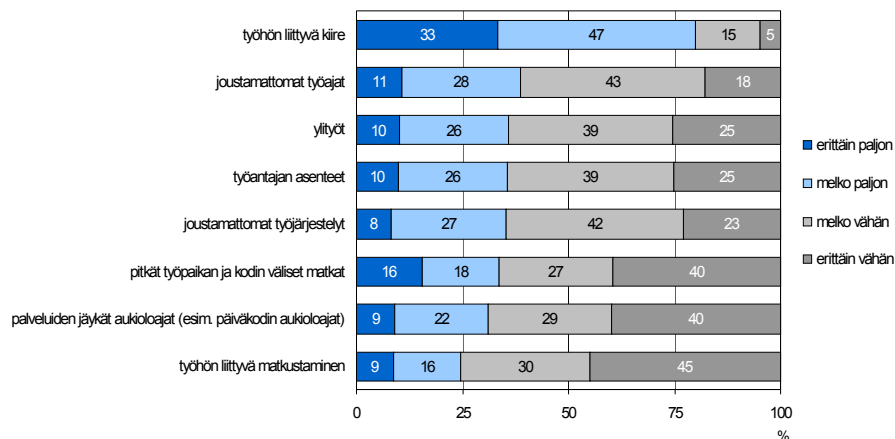
Vajaa puolet vastaajista (45 %) oli mielestään onnistunut sovittamaan yhteen työn ja perhe-elämän vaatimukset ongelmitta (Kuvio 31). Yhteensovittamisessa oli aiempaa enemmän vaikeuksia. Edellisen Toimihenkilöbarometrin aikoihin useampi kuin joka toinen selvisi työn ja perhe-elämän asettamista vaatimuksista ongelmitta. Yhteensovittaminen tuotti ongelmia etenkin niille, joilla oli kotona asuvia lapsia. Heistä kaksi kolmesta sanoi, että yhteensovittaminen on jossain määrin ongelmallista tai joskus jopa hyvinkin ongelmallista. Mitä nuorempia lapsia kotona oli, sitä vaikeampaa oli sovittaa yhteen työ ja perhe-elämä.

Kuvio 31. Työn ja perhe-elämän vaatimusten yhteensovittaminen, %.

Kuviosta 32 selviää työn ja perhe-elämän yhteensovittamisen taustalla olevia tekijöitä.

Kuvio 32. Työn ja perhe-elämän yhteensovittamisen ongelmien taustalla olevia tekijöitä, %.

Neljä viidestä arveli työhön liittyvän kiireen olevan työn ja perhe-elämän yhteensovittamisen ongelmien takana. Varsinkin teollisuudessa työskentelevät valittivat kiireestä. Etenkin terveydenhuollossa

joustamattomat työajat vaikeuttivat perhe-elämän ja työn yhteensovittamista. Runsaalla kolmasosalla ylityöt tuottivat ongelmia. Ylitöistä kärsittiin etenkin palvelualoilla ja erityisaloilla. Joka kolmas kaikista, yli 50-vuotiaista yli 40 prosenttia kärsi työnantajan asenteista.

12 ULKOMAALAISTAUSTAISET TYÖNTEKIJÄT

Kolmasosa vastaajista oli työpaikalla, jossa oli ulkomaalaistaustaisia työntekijöitä. Viidesosa suhtautui ulkomaiseen työvoimaan erittäin myönteisesti, kolmella viidestä asenne oli myönteinen, yhdellä kymmenestä asenne oli melko kielteinen ja kahdella sadasta asenne oli erittäin kielteinen. Seitsemän sadasta ei osannut tai halunnut ilmoittaa kantaansa asiaan.

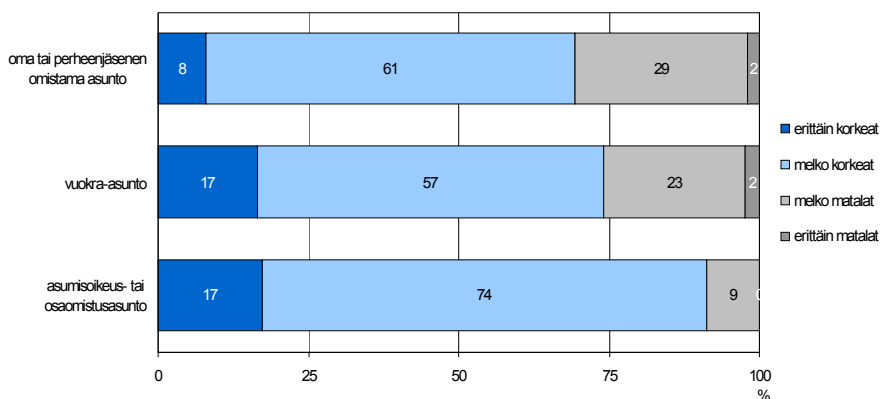
Ne, joiden työpaikalla oli ulkomaalaistaustaisia työntekijöitä, suhtautuivat muita myönteisemmin ulkomaalaistaustaiseen työvoimaan. Naisten asenne ulkomaalaisia kohtaan oli myönteisempi kuin miesten asenne. 50 vuotta täyttäneiden asenteet ulkomaalaisia kohtaan olivat myönteisempiä kuin heitä nuorempien asenteet. Terveystuollossa ja kunta-alalla työskentelevät olivat muita myönteisempiä ulkomaalaistaustaisia työntekijöitä kohtaan.

13 ASUMINEN

Useimmat vastaajat (81 %) asuivat omassa tai perheenjäsenen omistamassa asunnossa, 15 prosenttia asui vuokra-asunnossa (Kuvio 33). Asumisoikeus- tai osa-omistusasunnossa asui runsas prosentti vastaajista. Asumismuoto muuttuu iän mukana. Kolmannes alle 35-vuotiaista asui vuokra-asunnossa, 50 vuotta täyttäneistä enää yksi kymmenestä oli vuokralaisena.

Tyytyväisimpiä omaan tai perheen asumistasoon olivat omassa tai perheenjäsenen omistamassa asunnossa asuvat. Heistä 62 prosenttia oli asumistasoonsa erittäin tyytyväisiä ja melko tyytyväisiä oli joka kolmas. Vajaa kaksi prosenttia oli tyytymättömiä. Vuokra-asunnossa asuvista joka neljäs oli tyytymätön asumistasoonsa. Osa (13 %) asumisoikeusasunnossa asuvista oli melko tyytymättömiä asumiseensa.

Kuvio 33. Asumiskustannukset, %.

Vastaajat pitivät asumiskustannuksiaan korkeina asumismuodosta riippumatta. Kalleimmin asuttiin pääkaupunkiseudulla ja muualla Etelä-Suomessa.

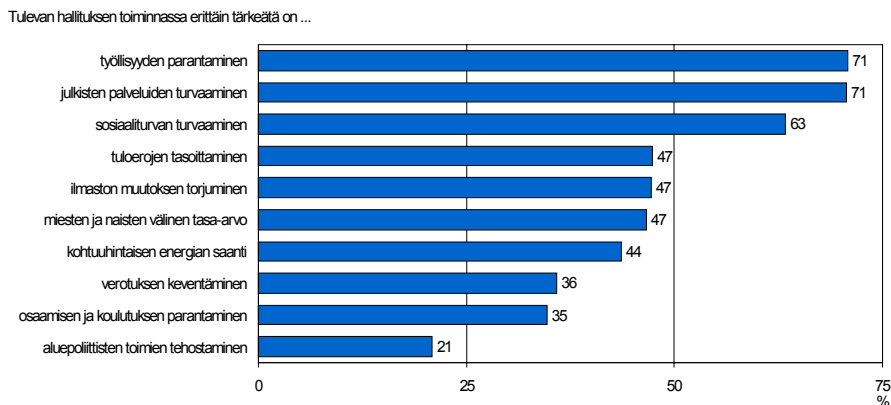
13.1 Muutto työn perässä

Mikäli työtä ei enää olisi tarjolla nykyisellä paikkakunnalla, niin kolmannes olisi valmis muuttamaan työn perässä uudelle paikkakunnalle. Neljä kymmenestä jäisi omalle paikkakunnalle, yksi neljästä taas ei osannut vastata kysymykseen. Nuoret olisivat muita valmiimpia vaihtamaan paikkakuntaa. Alle 30-vuotiaista joka toinen olisi valmis muuttamaan, 50 vuotta täyttäneistä neljäsosa voisi harkita paikkakunnan vaihtoa. Virka-asunnossa tai vuokra-asunnossa asuvat olisivat omistusasunnossa asuvia valmiimpia muuttamaan työn perässä uudelle paikkakunnalle.

14 EDUSKUNTAVALIT JA HALLITUKSEN TOIMINTA

Eduskuntavaalit pidettiin 18.3.2007 ja sen jälkeen muodostettiin uusi hallitus. Kuviossa 34 selviää, miten tärkeiksi vastaajat arvioivat hallituksen toimintaan liittyviä asioita.

Kuvio 34. Uuden hallituksen toiminnassa tärkeinä pidettävät asiat, %.

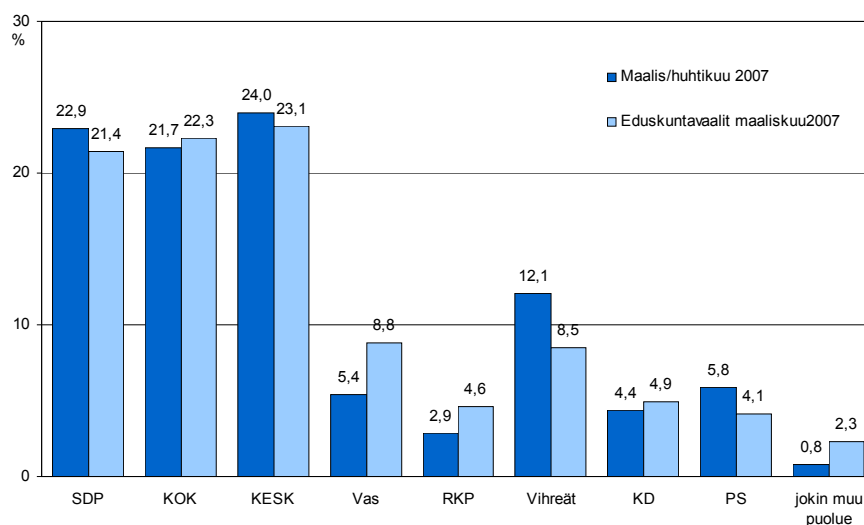
Seitsemän kymmenestä piti erittäin tärkeänä toimia, joilla parannetaan työllisyyttä ja turvataan julkiset palvelut. Kaksi kolmesta korosti sosiaaliturvan turvaamiseen liittyviä toimia. Lähes joka toinen arvosti erittäin tärkeäksi sellaista hallituksen toimintaa, jolla tasoitetaan tuloeroja, torjutaan ilmaston muutosta, edistetään miesten ja naisten tasa-arvoa ja turvataan kohtuuhintaisen energian saanti. Pohjois- ja Itä-Suomessa asuvat arvostivat muualla Suomessa asuvia enemmän aluepoliittisiin asioihin liittyviä toimia. Lapin läänissä asuvat korostivat lisäksi kohtuuhintaisen energian saannin tärkeyttä.

14.1 Puoluekannatus

Kuviosta 35 selviää eduskunnan puoluekartta, jos kyselyyn vastanneet olisivat valinneet eduskunnan loppukeväästä 2007. Kun vastaajat saivat kyselylomakkeen, heillä oli tiedossa keväällä 2007 pidettyjen eduskuntavaalien tulos. Puolueiden prosentiosuuksien laskennasta on jätetty pois ne, jotka eivät osanneet tai halunneet nimetä puoluettaan. Heitä oli viidesosa vastaajista. Kuvaan on piirretty myös vuoden 2007 eduskuntavaalien tulos.

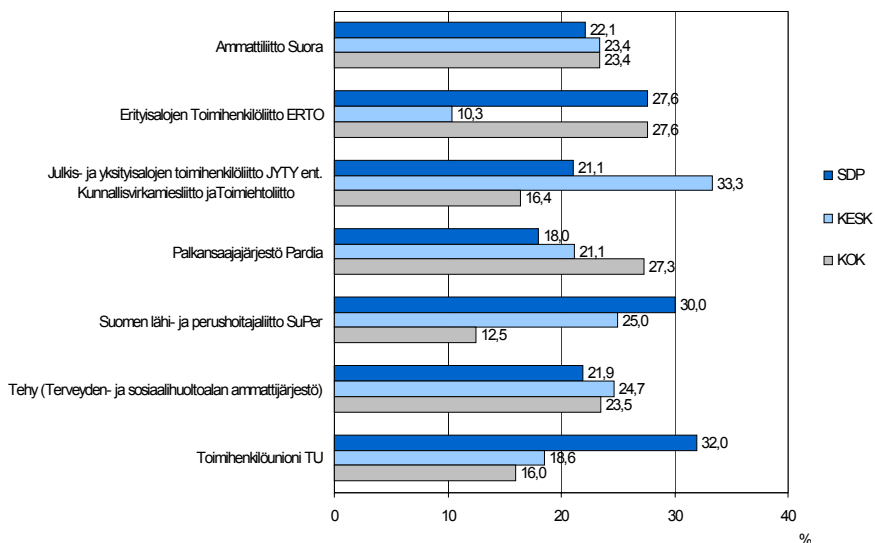
Suurimman kannatuksen keräsi nykyisen eduskunnan suurin puolue Suomen Keskusta KESK. Se sai äänistä 24,0 prosenttia. Suomen Sosialidemokraattisen Puolueen SDP:n kannatus olisi 22,9 prosenttia ja nykyisen eduskunnan toiseksi suurin puolue Kansallisen Kokoomus KOK sai 21,7 prosenttia äänistä. Vasemmistoliiton Vas kannatus jäisi 5,4 prosenttiin, Ruotsalainen kansanpuolue RKP menettäisi kannatusta. Vihreiden kannatus nousisi 7,5 prosentista 12,1 prosenttiin. Jos vain miehet äänestäisivät, niin suurimman kannatuksen saisi kokoomus, jos vain naiset äänestäisivät, niin suurin puolue olisi keskusta.

Kuvio 35. Puoluekannatus loppukeväästä 2007, kantansa ilmoittaneet, %.

Puoluekannatus vaihteli jäsenliitoittain. Kuviosta 36 selviää kolmen suurimman eduskuntapuolueen kannatus jos tämän kyselyn vastaajat olisivat äänestäneet eduskuntavaaleissa loppukeväästä 2007.

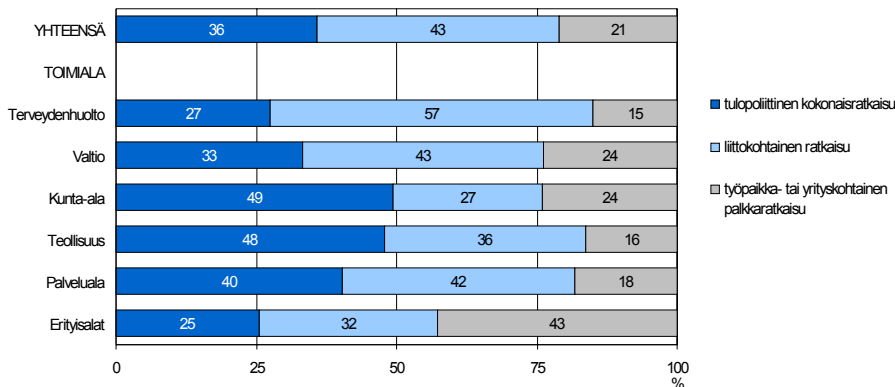
Kuvio 36. Puoluekannatus suurimmissa jäsenliitoissa, jos eduskuntavaalit olisi pidetty maaliskuussa 2007, %.

15 TYÖMARKKINANEUVOTTELUIHIN LIITTYVÄT TAVOITTEET

Nykyiset työmarkkinasopimukset päättyivät 30.9.2007. Kuviossa 37 on esitetty vastaukset kysymykseen 'Minkälainen sopimusmuoto olisi sinun etujesi kannalta paras tulevilla sopimuskierröksellä?'. Vajaa puolet (43 %) piti omien etujensa kannalta parhaana tulevan sopimuskierröksen sopimusmuotona liittokohtaista ratkaisua, kolmannes (36 %) oli tulopoliittisen kokonaisratkaisun kannalla ja viidesosa arvosti työpaikka- tai yritys kohtaista ratkaisua (Kuvio 37). Mielenpiteet vaihtelevat toimialoittain. Terveydenhuollossa työskentelevistä lähes 60 prosenttia (57 %) kannatti liittokohtaista ratkaisua.

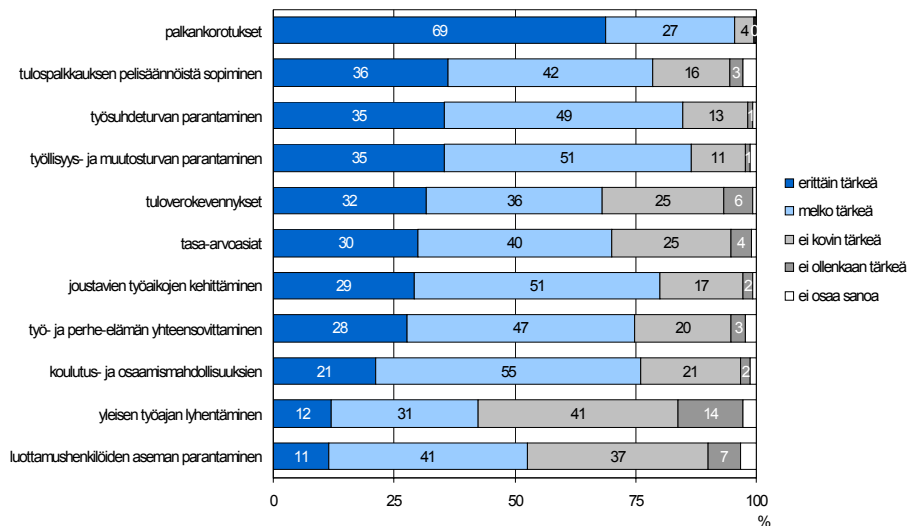
Kuvio 37. Paras sopimusmuoto tulevilla työmarkkinakerroksella, %.

Kuviossa 38 selviää, miten tärkeinä työmarkkinaneuvotteluihin liittyviä tavoitteita pidettiin.

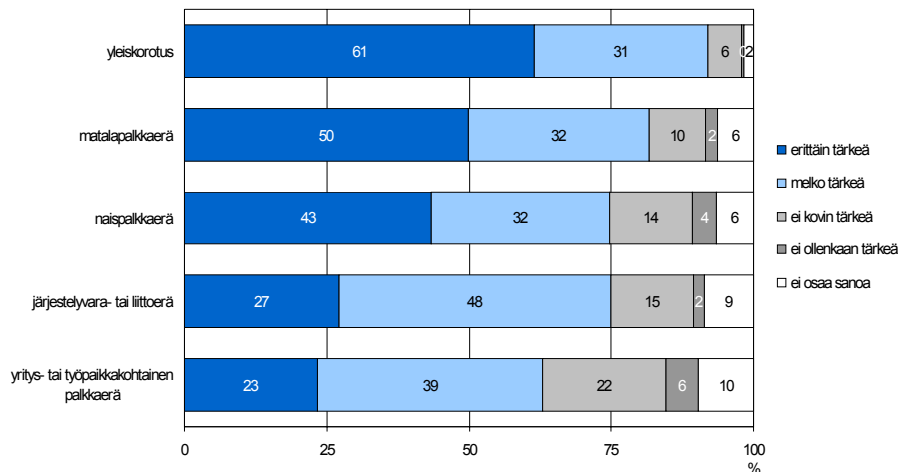
Kaksi kolmesta piti työmarkkinaneuvotteluissa erittäin tärkeänä palkankorotuksiin liittyviä tavoitteita. Koulutus- ja osaamismahdollisuuksien parantamiseen, yleisen työajan lyhentämiseen ja luottamusmiesaseman parantamiseen liittyviä tavoitteita pidettiin vähemmän tärkeinä.

Kuvio 38. Työmarkkinaneuvotteluihin liittyvien tavoitteiden tärkeys, %.

Se, mitä palkankorotuksiin liittyviä tavoitteita pidettiin tärkeinä, selviää kuviosta 39.

Kuvio 39. Palkankorotuksiin liittyvien asioiden tärkeys, %.

Kuusi kymmenestä piti yleiskorotusta erittäin tärkeänä palkankorotuksiin liittyvänä tavoitteena, kolme kymmenestä arvioi yleiskorotuksen melko tärkeäksi tavoitteeksi. Matalapalkkaera on joka toiselle erittäin tärkeä. Neljä kymmenestä pitää naispalkkaerää yhtenä erittäin tärkeänä tavoitteena.

16 YHTEENVETO

Keväällä 2007 tehtiin järjestyksessä kuudes STTK:n toimihenkilöbarometrikysely. Kyselyyn valittiin yhdistysten jäsenrekistereistä joka 120:s töissä tai työttömänä ollut jäsen. Yli 3500 kyselylomaketta postitettiin maaliskuussa ja lomakkeita palautui 1625. Vastausprosentiksi tuli 45,2.

Vastaajista 72 prosenttia oli naisia ja joka toinen vastaaja oli täyttänyt 48 vuotta. Joka kolmas oli suorittanut opistotasoisesta ammatillisesta tutkinnosta, 14 prosenttia oli hankkinut itselleen ammatillisen tutkinnon, 14 prosentilla oli ammattikorkeakoulututkinto.

Vastaajien liitot luokiteltiin kuuteen eri toimialaan. Kolmannes vastaajista työskenteli terveydenhuollossa, 14 prosenttia oli valtiolla, myös kunta-alalla työskenteli 14 prosenttia vastaajista. Teollisuudessa työskentelevien osuus laski vuoden 2005 20 prosentista 17 prosenttiin. Reilu kymmenesosa vastaajista oli palvelualoilla ja erityisalajoilla työskenteli joka kymmenes. Toimialat ovat hyvin naisvaltaisia, vain erityisalajoilla miehiä oli enemmän kuin naisia.

Helmikuun viimeisellä viikolla 2007 yli 82 prosenttia oli kokopäivätyössä ja osa-aikaisten osuus oli 4 prosenttia. Osa-aikaiset palvelussuhteet olivat kunta-alalla yleisempiä kuin muilla aloilla. Työttöminä vastaajista oli 4 prosenttia, edellisen barometrikyselyn aikoihin työttömien osuus oli vielä 7 prosenttia. Palvelussuhteista 85 prosenttia oli pysyviä, 15 prosenttia oli määräaikaisena tai tilapäisessä palvelussuhteessa. Kokopäivätyössä olevista yhdeksän kymmenestä oli pysyvässä palvelussuhteessa, osa-aikatyössä olevista useampi kuin joka kolmas oli määräaikaisena. Etenkin naiset ja alle 35-vuotiaat tekivät töitä määräaikaisina. Julkisella sektorilla määräaikaisten osuus on kahden vuoden aikana pienentynyt 20 prosentista 17 prosenttiin, varsinkin terveydenhuollossa ja kunta-alalla määräaikaisia oli aiempaa vähemmän.

Kokopäivätyössä olevien säännöllinen viikoittainen työaika oli keskimäärin 38,6 tuntia, erityisaloilla työviikko venyi yli 40 tunnin. Terveydenhuollossa työskentelevistä lähes joka toinen teki 3-vuorotyötä tai jaksotyötä, muilla aloilla suurin osa kokopäivätyössä olevista oli säännöllisessä päivätyössä.

Joka toinen ilmoitti tekevänsä satunnaisesti ylityötä, joka kymmenes taas oli ylityössä säännöllisesti. Säännöllisesti ylityössä olevat tekivät viikossa keskimäärin 5,8 tuntia ylityötä, terveydenhuoltoalalla tunteja kertyi keskimäärin 6,3 ja erityisaloilla 7,1 tuntia. Ylityöiden tekeminen oli yleistä erityisesti erityisaloilla ja terveydenhuollossa. Useampi kuin joka toinen kokopäivätyössä olevista oli tehnyt kuluneen vuoden aikana ylityötä samaan tapaan kuin aiemminkin, neljäsosalla ylityöiden määrä oli lisääntynyt ja yhdellä kymmenestä ylityötä oli aiempaa vähemmän. Aiempaa enemmän ylityötä olivat tehneet etenkin naiset. Syynä ylityöiden tekemiseen olivat työmäärä ja työtahti. Neljä viidestä sai kaikista tekemistään ylityöstä työaikalain mukaisen korvauksen joko rahana tai vapaa-aikana. Vajaa kymmenesosa työaikalain piirissä olevista jäi kuitenkin ilman ylityökorvauksia. Yksityisellä puolella työskentelevät jäivät muita useammin ilman korvauksia.

Kokopäivätyössä olleiden keskiansiot päätoimesta helmikuussa 2007 olivat keskimäärin 2364 euroa. Palkat vaihtelivat suuresti; joka toisen ansiot jäivät alle 2196 euron, joka kymmenes kokopäivätyössä oleva sai kuukaudessa korkeintaan 1725 euroa, yksi kymmenestä taas sai vähintään 3206 euroa. Edellisessä Toimihenkilöbarometrissa keskipalkka oli 2270 euroa. Palkkataso nousi kahden vuoden aikana 4 prosenttia. Osa-aikaisten palkat vaihtelivat 645 euron ja 2560 euron välillä. Osa-aikaisille kertyi työtunteja viikossa keskimäärin 28.

Lähes kaikki vastaajat olivat sitä mieltä, että työtehtävien vaativuudelle tulee antaa paljon painoa palkan suuruutta määriteltäessä. Palkkatasoon tulisi vaikuttaa myös työtehtävien vaativuus ja työkokemus samoin työn tulokset ja koulutus.

Kuusi kymmenestä sai mielestään riittävästi työnantajan järjestämää tai maksamaa koulutusta. Koulutusta kuitenkin kaivattiin lisää.

Suurin osa vastaajista oli työpaikalla tai työalalla, jossa oli luottamusmies. Joka kymmenes olisi itse valmis työpaikkansa luottamustehtäviin. Useampi kuin joka toinen piti erittäin tärkeinä ehdotuksia, jotka liittyvät luottamustehtävässä tarvittavan osaamisen parantamiseen, tiedonsaantimahdollisuuksien parantamiseen ja luottamushenkilöiden ammattitaidon ylläpitoon luottamustehtävien hoidon aikana.

Niiden osuus, jotka pitävät työtään henkisesti erittäin tai melko raskaana ei ole muuttunut kahden vuoden aikana. Edelleen kolme neljästä ikään katsomatta piti työtään henkisesti raskaana. Kolmasosa teki fyysisesti raskasta työtä. Terveydenhuollossa seitsemän kymmenestä teki sekä henkisesti että fyysisesti raskasta työtä.

Neljä kymmenestä oli tyytymätön tapaan, jolla henkilöstöä johdetaan työpaikalla. Etenkin terveydenhuollossa ja palvelualoilla henkilöstön johtaminen aiheutti tyytymättömyyttä. Yksi kolmesta, terveydenhuollossa joka toinen piti työntekijöiden ja töiden määrän suhdetta vääränä.

Suurin osa vastaajista oli kiinnostunut toimipaikkansa asioista. Yksi kolmesta vastaajasta oli erittäin kiinnostunut esim. tuottavuudesta, kannattavuudesta, tuloksellisuudesta, investoinneista ja suunnitelmista.

Työpaikan menettämistä pelkäsi vajaa viidennes vastaajista. Erityisen huolissaan työpaikkansa pysyvyydestä olivat ne, joiden palvelussuhde oli määräaikainen tai tilapäinen. Edellisen Toimihenkilöbarometrin tekemisen aikoihin työpaikkansa puolesta pelkäsi 13 prosenttia vastaajista.

Neljä sadasta oli sitä mieltä, että STTK oli onnistunut ajamaan jäsenistönsä etuja kiitettävästi, lähes joka toinen antoi toiminnalle arvosanan tyydyttävä ja vajaa neljännes piti toimintaa heikkona. STTK:n toimintaa arvioitiin nyt kriittisemmin kuin edellisen barometrin aikoihin vuonna 2005. Silloin niitä, joiden mielestä STTK oli onnistunut ajamaan jäsenistönsä etuja ainakin tyydyttävästi, oli 58 prosenttia, nyt osuus oli 50 prosenttia.

Tyytyväisimpiä STTK:n toimintaan oltiin palvelualoilla, kielteisimmät arviot tulivat terveydenhuollon puolella työskenteleviltä.

Parhaiten STTK:laisen ammattiyhdistysliikkeen katsottiin onnistuneen asioissa, jotka liittyivät koulutukseen, työaikaan, työttömyysturvaan tai tasa-arvoasioihin. STTK:n tulevassa edunvalvonnassa erittäin tärkeinä pidettävien asioiden kärkeen nousivat palkat ja palkitseminen, työllisyys ja sosiaaliturva.

STTK:ta pidettiin pikemmin uudistushalusena kuin uudistuksia jarruttavana. Järjestö oli vastaajien mielestä tavoitteellinen, tasa-arvoa edistävä ja yhteiskunnalle tärkeä. Mielikuvat STTK:sta eivät ole muuttuneet sitten edellisen barometrin vuodelta 2005.

Neljä kymmenestä piti lakisääteistä työeläketurvaansa melko riittämättömänä, joka kymmenes oli sitä mieltä, että työeläketurva on täysin riittämätön. Neljäsosalla oli lisäeläkevakuutus eläkeiän alentamista tai eläkeprosentin nostamista varten. Useampi kuin yhdeksän kymmenestä lisäeläkkeen ottaneesta huolehti eläkemaksuista itse ilman työnantajan apua.

Vajaa puolet vastaajista oli mielestään onnistunut sovittamaan yhteen työn ja perhe-elämän vaatimukset ongelmitta. Yhteensovittamisessa oli kuitenkin aiempaa enemmän vaikeuksia. Yhteensovittaminen tuotti ongelmia etenkin niille, joilla oli kotona asuvia lapsia. Neljä viidestä arveli työhön liittyvän kiireen olevan työn ja perhe-elämän yhteensovittamisen ongelmien takana.

Kolmasosa vastaajista oli työpaikalla, jossa oli ulkomaalaistaustaisia työntekijöitä. Viidesosa suhtautui ulkomaiseen työvoimaan erittäin myönteisesti, kolme viidestä oli asenteeltaan myönteisiä, yksi kymmenestä melko kielteinen ja kaksi sadasta erittäin kielteisiä. Ne, joiden työpaikalla oli ulkomaalaistaustaisia työntekijöitä suhtautuivat muita myönteisemmin ulkomaalaistaustaiseen työvoimaan.

Useimmat vastaajat asuivat omassa tai perheenjäsenen omistamassa asunnossa. Tyytyväisimpiä omaan tai perheen asumistasoon olivat omassa tai perheenjäsenen omistamassa asunnossa asuvat. Vastaajat pitivät asumiskustannuksiaan korkeina asumismuodosta riippumatta. Mikäli työtä ei enää olisi tarjolla nykyisellä paikkakunnalla, niin kolmannes olisi valmis muuttamaan työn perässä uudelle paikkakunnalle. Virka-asunnossa tai vuokra-asunnossa asuvat olisivat omistusasunnossa asuvia valmiimpia muuttamaan työn perässä uudelle paikkakunnalle.

Taulukkoluetelo

Taulukko 1. Taustatietoja vastaajista, %.

Taulukko 2. Jäsenliitot toimialoittain, %.

Taulukko 3. Päätoimen työnantaja, %.

Kuvioluettelo

- Kuvio 1. Kyselyyn vastanneet jäsenliitoittain, %.
- Kuvio 2. Vastaajat toimialoittain, %.
- Kuvio 3. Miehet ja naiset eri toimialoilla, %.
- Kuvio 4. Vuosien 2007 ja 2005 Toimihenkilöbarometrikyselyyn osallistuneiden työmarkkinatilanne, %.
- Kuvio 5. Määräaikaiset ja tilapäiset palvelussuhteet 2005 ja 2007, %.
- Kuvio 6. Määräaikaiset palvelussuhteet jäsenliitoittain vuosina 2007 ja 2005, %.
- Kuvio 7. Kokopäivätyössä olevien säännöllinen viikoittainen työaika, keskimäärin tuntia/viikko.
- Kuvio 8. Kokopäivätyössä olevien työaikamuodot toimialoittain, %.
- Kuvio 9. Ylitöitä säännöllisesti tai satunnaisesti tekevien osuus, %.
- Kuvio 10. Barometri viimeisen vuoden aikana tehtyjen ylitöiden määrän muutoksista, %.
- Kuvio 11. Ylitöiden tausta, %
- Kuvio 12. Ylitöiden tekeminen ilman korvauksia, %.
- Kuvio 13. Työaikapankkijärjestelmä työpaikoilla, %.
- Kuvio 14. Kokopäivätyössä olleiden keskiansiot päätoimesta helmikuussa 2007, keskim. €/kk.
- Kuvio 15. Kokopäivätyössä olleiden ansiot 2007, %.
- Kuvio 16. Palkkaukseen määrittämisessä painotettavat tekijät, %.
- Kuvio 17. Mielenpitoja luottamustehtävissä toimivien henkilöiden aseman parantamiseen liittyvistä ehdotuksista, %.
- Kuvio 18. Arviot oman liiton luottamushenkilön toiminnasta työpaikalla, %.
- Kuvio 19. Työtä henkisesti ja fyysisesti erittäin tai melko raskaana pitävien osuus, %.
- Kuvio 20. Tyytyväisyys työpaikan asioihin, %
- Kuvio 21. Kiinnostus oman työpaikan asioihin, %.
- Kuvio 22. Työpaikkansa uhatuksi kokevien osuus, %.
- Kuvio 23. Arviot palkansaajajärjestöjen onnistumisesta jäsenistön etujen ajajina, %.
- Kuvio 24. Eri toimialoilla työskentelevien arviot palkansaajajärjestöjen onnistumisesta jäsenistön etujen ajajina, %.
- Kuvio 25. Arviot STTK:n, oman ammattiliiton ja oman luottamus- tai yhdysmiehen edunvalvonnan onnistumisesta viimeisen kahden vuoden aikana, %.
- Kuvio 26. STTK:laisen ammattiyhdistysliikkeen onnistuminen edunvalvontatehtävissä viimeisen kahden vuoden aikana, %.
- Kuvio 27. STTK:n edunvalvonnassa tärkeinä pidettävät asiat, %.
- Kuvio 28. Mielikuva keskusjärjestö STTK:sta, keskiarvo asteikolla 1-5.
- Kuvio 29. Arviot omasta lakisääteisestä työeläketurvasta, %.
- Kuvio 30. Julkisten palvelujen laatu ja saatavuus.
- Kuvio 31. Työn ja perhe-elämän vaatimusten yhteensovittaminen, %.
- Kuvio 32. Työn ja perhe-elämän yhteensovittamisen ongelmien taustalla olevia tekijöitä, %.
- Kuvio 33. Asumiskustannukset, %.
- Kuvio 34. Uuden hallituksen toiminnassa tärkeinä pidettävät asiat, %.
- Kuvio 35. Puoluekannatus loppukeväästä 2007, kantansa ilmoittaneet, %.
- Kuvio 36. Puoluekannatus suurimmissa jäsenliitoissa, jos eduskuntavaalit olisi pidetty maaliskuussa 2007, %.
- Kuvio 37. Paras sopimusmuoto tulevilla työmarkkinakerroksella, %.
- Kuvio 38. Työmarkkinaneuvotteluihin liittyvien tavoitteiden tärkeys, %.
- Kuvio 39. Palkankorotuksiin liittyvien asioiden tärkeys, %.